

Marechaussee Contact

colofon

Marechaussee Contact is een uitgave van Stichting Marechaussee Contact en verschijnt zes keer per jaar.

De realisatie is in handen van de SMC-commissie:
Redactie, voorlichting
en communicatie.

Redactie

Erik Boom
Roel Bouwman
Marion Broekhuizen-Klijnhout
Hardy Damen
Willem Geense
Frans Meijer
Jack Vlaming

Redactieadres

Weeshuiswal 9
4116 BR Buren
0344-571256
redactiemc@gmail.com

Vormgeving en druk

Ten Brink, Meppel

Wijzigingen van adresgegevens

Begunstigersadministratie SMC
Johan Frisoplein 23
8071 LX Nunspeet
0341-257129
c.dboom@chello.nl

Kopij volgend nummer

Voor informatie over het aanleveren
van kopij graag contact opnemen met
de redactie

Deadline

De deadline voor het inzenden van kopij
voor de volgende uitgave van
Marechaussee Contact is 2014

inhoud

3	Observaties van de voorzitter
4	Nestelpennen, actuele berichten over de KMar
7	Agenda, activiteiten van en voor oud-marechaussees
9	Reeks artikelen over de geschiedenis van het Wapen, Deel XXVII
10	Veteranenrubriek met allerlei informatie voor KMar-veteranen
12	Dienstplichtig via de Sinaï naar de Politie
14	Deel XVI van de serie 'De onbekende helden van 1940-1945'
16	Indië - Militaire Politiedienst te Velde
19	Reservisten goed vertegenwoordigd op 'KMar Serious Request'
20	De autobiografie van Pieter-Jan Poulusse
22	SMC-Allerlei
26	Personalía
27	SMC-Informatie

Foto omslag: De YPR van de Koninklijke Marechaussee beveiligd Air Force One op Schiphol tijdens de Nuclear Security Summit (zie pagina 3)

Observaties voorzitter

Dit jaar bestaat ons Wapen, zoals u weet, 200 jaar. Met het thema 'Als het er op aankomt' wordt stilgestaan bij deze mijlpaal. Tijdens de in maart gehouden Nuclear Security Summit (NSS) hebben onze collega's laten zien dat dit geen holle frase is. Naast de grote hoeveelheid werkzaamheden achter de schermen, zijn veel voor het publiek zichtbare taken in de media voor het voetlicht gebracht. Het Wapen heeft ook bij deze gelegenheid laten zien een rots in de branding te zijn. Wij hebben er met gepaste trots op onze website ruim aandacht aan besteed, desgewenst kunt u deze beelden via www.marechausseecontact.nl nog eens bekijken.

In vorige nummers heb ik aangegeven waarom wij noodgedwongen tot de oprichting van een reünievereniging zijn overgegaan. Als SMC blijven we natuurlijk voor al onze begunstigers bijeenkomsten organiseren, intern maken we absoluut geen onderscheid. Een vergoeding voor gemaakte kosten krijgen we echter, op grond van het gestelde in de Regeling Reünie Faciliteiten, alleen voor de geregistreerde leden van deze vereniging. Bij deze nogmaals een oproep aan allen die statutair lid kunnen worden, om zich aan te melden. Het lidmaatschap is gratis!

Dit nummer van Marechaussee Contact zal rond Koningsdag bij u op de deurmat vallen. Langs deze weg wil ik mede namens het bestuur van onze stichting alle begunstigers die een Koninklijke Onderscheiding ten deel is gevallen van harte feliciteren met deze zeer eervolle erkenning. Ik wens hen toe dat zij met hun dierbaren nog lang op deze heugelijke gebeurtenis zullen kunnen mogen terugzien.

We herdenken op 4 mei onze gevallen. Ik moet daarbij altijd denken aan het gezegde: 'Een volk dat zijn doden niet eert, heeft geen recht een volk te zijn'. Het bestuur van SMC zal net als in voorgaande jaren bij veel plechtigheden aanwezig zijn. Ook nemen we als stichting met enkele veteranen deel aan de erehaag op de Dam. Ons Wapen is ook in deze erehaag vertegenwoordigd.

Het museumteam streeft er naar om voor de zomer in een nog te vervaardigen expositie de periode 1939 - 1946 meer uitvoerig te belichten. Nog vaak klinkt de kreet 'de marechaussee is fout geweest in de oorlog'. Een dergelijke uitlating doet absoluut geen recht aan hen die onder zeer moeilijke omstandigheden hun taken hebben moeten verrichten, nog afgezien van het feit dat slechts een gering percentage van ons Wapen in deze periode met de bezetter heeft geheuld. Vanaf 1942 ook nog eens onder foute, door de Duitsers aangestelde, leiding. De eigen officieren waren toen in krijgsgevangenschap afgevoerd. Berucht zijn bijvoorbeeld de van de artillerie afkomstige Y. de Boer en de van

de cavalerie afkomstige J. Feenstra. Laatstgenoemde is na de oorlog ter dood veroordeeld, dat vonnis is op 29 augustus 1946 op de Galgenberg te Arnhem voltrokken. Met een zo objectief mogelijke weergave van hetgeen in deze periode is gebeurd, wil het museumteam trachten de eerder aangehaalde loze kreet te pareren.

Op 3 april is tijdens een zeer geanimeerde bijeenkomst, waarbij enkele trouwe oudere bezoekers node werden gemist, door de Stichting Vrienden van het museum der Koninklijke Marechaussee de door Kapitein ter Zee b.d. Donald Weekenstroo geschreven brochure 'KMar en de Watersnood 1953' uitgereikt. Op de website van het museum kunt u hierover meer informatie vinden.

Het uitgeven van een eigen blad brengt extra kosten met zich mee. Kosten die wij gelukkig wel kunnen dragen. Ook dit jaar hebben velen weer een extra bedrag aan ons overgemaakt (waarvoor onze hartelijke dank), daartegenover zijn er toch vrij veel begunstigers die hun bijdrage voor 2014 nog niet hebben overgemaakt. Ik verzoek hen dit alsnog op korte termijn te doen.

Tenslotte wil ik nog stilstaan bij de financiële reservering die we de laatste jaren hebben gedaan voor de viering van het 200-jarig bestaan van ons Wapen. Ter gelegenheid van deze mijlpaal zal het Nederlands Instituut Militaire Historie op verzoek van CKMar naar verwachting in oktober een boek uitgeven. Begunstigers van onze stichting krijgen de boeken van ons om niet. We schaffen daartoe voldoende exemplaren aan.

Ik wens u veel leesplezier.

Jack Vlaming
brigade-generaal b.d.
voorzitter SMC

Aanhoudingen in onderzoek naar mensenhandel

De Koninklijke Marechaussee heeft in Utrecht een 33-jarige vrouw aangehouden in een onderzoek naar mensenhandel. De vrouw wordt ervan verdacht dat ze een rol heeft gespeeld bij de uitbuiting van Bulgaarse prostituees op het Zandpad in Utrecht. De verdachte zou de Bulgaarse vrouwen dagelijks hebben opgepikt en afgeleverd op het Zandpad, waar ze gedwongen achter het raam moesten werken.

In dit onderzoek heeft de Marechaussee vorig jaar juli in Utrecht al twee Bulgaarse verdachten aangehouden. De autoriteiten in Bulgarije hebben in dit onderzoek drie weken geleden in de hoofdstad Sofia een 24-jarige verdachte aangehouden. Deze Bulgaar is vermoedelijk de leider van de

mensenhandelorganisatie die de vrouwen naar Nederland bracht om hen te laten werken in de prostitutie. De Bulgaarse verdachte stond op verzoek van de marechaussee internationaal gesignaleerd en zal worden overgeleverd aan Nederland.

Uit het strafrechtelijk onderzoek komt naar voren dat de Bulgaarse vrouwen al op de dag dat ze in Nederland arriveerden achter het raam moesten staan op het Zandpad. Ze maakten lange werkdagen en werden verplicht een groot deel van hun inkomsten af te staan aan de verdachten.

Actie 'Schoon Schip' in havengebieden Zuid-Holland

De Koninklijke Marechaussee heeft tijdens een maritieme grenscontrole in de havengebieden van onder meer Dordrecht en Hardinxveld-Giessendam zes mannen aangetroffen die zich onrechtmatig op een zeeschip bevonden. De zeelui waren vermoedelijk niet bevoegd werkzaamheden te verrichten aan boord van het schip en zullen dan Nederland, als na verder onderzoek de vermoedens juist blijken te zijn, moeten verlaten.

Verder troffen marechaussees onjuist in-

gevulde monsterboekjes van zeelui aan, ontbraken diverse certificaten die een kapitein moet hebben en werden onjuiste vaarbewijzen gevonden. Ook werden niet aangekondigde bemanningswisselingen geconstateerd en bleken een aantal arbeidscontracten verlopen te zijn.

De Koninklijke Marechaussee (Zuid-Holland) heeft in samenwerking met onder meer de inspectie sociale zaken en werkgelegenheid de diverse onregelmatigheden afgehandeld. 'Schoon Schip' is een actie die meerdere malen per jaar wordt uitgevoerd door de Brigade Zuid-Holland, waarbij tussen-tijdse controles worden verricht op zeevaartuigen en visserij-vaartuigen, waarbij extra wordt gekeken naar de legitimiteit van de bemanning.

Controle op illegaal escortbedrijf

De politie heeft een 51-jarige inwoner uit de gemeente Ooststellingwerf en een 56-jarige inwoner van Smalingerland aangehouden op verdenking van mensenhandel en valsheid in geschrifte. Het duo exploiteerde een illegaal escortbedrijf in de gemeente Westerveld.

Bij een controle van de Koninklijke Marechaussee werden werkgeversverklaringen aangetroffen, die waren gemaakt door een escortbedrijf. Dit bedrijf stond op naam van de twee mannen van 51 en 56 jaar. Uit een eerste onderzoek door de politie bleek dat het om een illegaal bedrijf ging. Reden voor de politie om nader onderzoek te doen naar beide mannen en het bedrijf dat ze exploiteerden.

Uit het onderzoek werd duidelijk dat het illegale escortbedrijf opereerde vanuit twee recreatiewoningen en een chalet in de gemeente Westerveld. Niet alleen de eigenaren van het bedrijf zouden daar verblijven, maar ook de vrouwen die als prostituee moesten werken. Vervolgens deed het onderzoeksteam een inval op de drie locaties. De twee mannen werden

daarbij aangehouden en werd beslag gelegd op geld en digitale apparatuur. Ook haalde de politie de website van het illegale escortbedrijf uit de lucht. Daarnaast legde de Belastingdienst beslag op diverse goederen. Tijdens de inval werden ook drie Braziliaanse vrouwen, drie kinderen in de leeftijd van 0 tot 2 jaar en twee Roemeense vrouwen aangetroffen. De vrouwen zijn gehoord en er is hun aangezegd dat zij het land dienen te verlaten.

Het onderzoeksteam verwacht nog enige weken met het onderzoek bezig te zijn. Er worden nog meer aanhoudingen verwacht.

Broodtrommel met vijftigduizend euro onderschept

De Koninklijke Marechaussee (Brigade Politie en Beveiliging) heeft gistermiddag op Schiphol een 55-jarige vrouw en haar 27-jarige dochter, beiden uit Noordwijk, aangehouden op verdenking van witwassen.

Tijdens een preventieve fouilleeractie op de luchthaven controleerden marechaussees de bestuurster van een auto. Voordat zij gefouilleerd werd, vertelde de vrouw dat zij een tas met sieraden bij zich had die zij voor haar dochter moest meenemen. Haar dochter en haar schoonzoon waren zojuist aangekomen vanuit Zuid-Amerika. In de tas van de vrouw werden drie dure horloges en een broodtrommel, die helemaal gevuld was met stapeltjes bankbiljetten van vijftig euro, gevonden. De vrouw kon geen aannemelijke verklaring geven voor het geld, waarna zij werd aangehouden op verden-

king van witwassen. Er werd maar liefst vijftigduizend euro in de broodtrommel aangetroffen.

Kort hierop konden marechaussees voor de vertrekhal de dochter van de verdachte aanhouden, die zojuist was aangekomen met een vlucht. De schoonzoon was niet meer aanwezig. Het Team Vervolgonderzoeken van de Marechaussee wist de 51-jarige schoonzoon van de verdachte later in de middag in zijn woning aan te houden. Beiden werden ook opgepakt op verdenking van witwassen.

Financieel rechercheurs van de Koninklijke Marechaussee doen samen met het Team Vervolgonderzoeken verder onderzoek naar de in beslag genomen goederen onder leiding van het Openbaar Ministerie Noord-Holland. De verdachten zijn heengezonden, maar blijven wel verdacht in deze zaak.

Ex-militair aangehouden voor diefstallen op kazerne

De brigade Veluwe van de Koninklijke Marechaussee, heeft een 29-jarige ex-militair uit Apeldoorn aangehouden die verdacht wordt van meerdere diefstallen uit een sportcomplex op de Koning Willem III kazerne in Apeldoorn.

De man had zich de toegang tot het kazerneterrein verschaft door middel van een ontvreemde toegangspas. Hij bezocht de kazerne om er gebruik te maken van de sportfaciliteiten. Tijdens zijn bezoeken aan de kazerne maakte de ex-militair

er een gewoonte van om terloops persoonlijke goederen, zoals telefoons, sieraden en geld van de aanwezige sporters te stelen.

Met toestemming van de officier van Justitie is de verdachte in zijn woning te Apeldoorn aangehouden. Bij doorzoeking van de woning werd een groot deel van de gestolen goederen teruggevonden. Naast de gestolen goederen uit het sportcomplex werden ook nog andere van diefstal afkomstige defensiegoederen aangetroffen.

Vliegtuig moet uitwijken vanwege misdragingen passagier

De Koninklijke Marechaussee (brigade Politie & Beveiliging) heeft op Schiphol een 25-jarige Zweedse man aangehouden, omdat hij zich had misdragen aan boord van een vliegtuig.

Tijdens de vlucht van Scandinavië naar Groot-Brittannië zorgde de man voor veel overlast, onder meer door het stelen van drank en het gooien van een voorwerp. Het

gedrag van de man was zodanig, dat de gezagvoerder besloot naar Schiphol uit te wijken.

De Marechaussee heeft de man, die kennelijk onder invloed van alcohol verkeerde, aangehouden. De gezagvoerder heeft aangifte tegen de man gedaan. De vlucht naar de eindbestemming kon na ruim een uur oponthoud worden hervat.

Marechaussees hebben onderzoek gedaan in de zaak. De verdachte is proces-verbaal aangezegd. Hij dient zich op een later moment voor de rechter te verantwoorden.

Man gepakt met tweehonderd stroomstootwapens en zesduizend viagrapillen

De Koninklijke Marechaussee heeft in samenwerking met de Douane op de N35 in de gemeente Enschede een inwoner uit die plaats aangehouden die in zijn auto tweehonderd stroomstootwapens had liggen.

De Koninklijke Marechaussee hield, in samenwerking met de Douane, een controle in het kader van mobiel toezicht veiligheid (MTV). Tijdens die controle die gericht is op het tegengaan van grensoverschrijdende criminaliteit, werd de 50-jarige inwoner van Enschede gecontroleerd en aangehouden op verdenking van overtreding van de Wet Wapens en Munitie. Na de aanhouding heeft er een doorzoeking plaatsgevonden in een woning en een bedrijfspand in Enschede.

Bij de doorzoeking in het bedrijfspand zijn honderden nepartikelen, zoals horloges, tassen en kleding van bekende dure merken aangetroffen en in beslag genomen. Verder vonden marechaussees en douaniers zesduizend Viagrapillen in het pand en werd een buisje met mogelijk verdovende middelen gevonden. Ook werd een geldbedrag van zo'n vijfduizend euro aangetroffen en in beslag genomen. Het verdere onderzoek is in handen van de Koninklijke Marechaussee, brigade Oostgrens Noord.

Man met valse Bulgaarse documenten aangehouden

De Koninklijke Marechaussee (Brigade Politie en Beveiliging) heeft op Schiphol een man aangehouden op verdenking van overtreding van de Wet Wapens en Munitie en het aanbieden van een valse Bulgaarse identiteitskaart en rijbewijs.

Tijdens een controle op de Wet Wapens en Munitie op de luchthaven controleerden marechaussees de documenten van de bestuurder en twee inzittenden van een auto. Bij het onderzoek van de Bulgaarse identiteitskaart en rijbewijs van de bestuurder, kregen de marechaussees het vermoeden dat deze vals waren. De documenten van de inzittenden, een Letse en Georgische man, waren in orde. Ook zagen marechaussees een houten knuppel liggen naast de bestuurderstoel. De bestuurder is hierop aangehouden voor het voorhanden hebben van een wapen, dat in beslaggenomen werd.

Nader onderzoek van de Koninklijke Marechaussee ID-

desk Schiphol wees uit dat de Bulgaarse identiteitskaart en het rijbewijs vals waren. De verdachte is hierop tevens aangehouden op verdenking van het aanbieden van valse documenten en/of

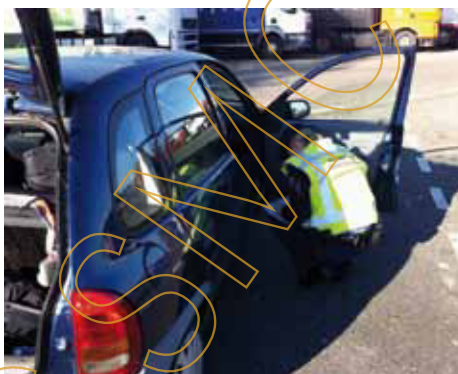
valsheid in geschrifte.

De Koninklijke Marechaussee heeft vier regionale centra (Eindhoven, Rotterdam, Zwolle en Schiphol), die werken onder de naam 'Koninklijke Marechaussee ID-desk'. Zij hebben documentenexpertise op het hoogste niveau in huis om valse en vervalste documenten te herkennen. Deze documentenexpertise wordt ook geleverd aan de Nationale Politie om zo in voorkomende gevallen met hen een vuist te maken tegen identiteitsfraude.

Onderzoek naar diefstal en of heling van gehuurde auto's

De Koninklijke Marechaussee heeft onlangs acht mannen aangehouden op verdenking van diefstal c.q. heling. De mannen, variërend in leeftijd van 21 tot 26 jaar, allen uit Amsterdam en omgeving werden opgepakt nadat ze in de buurt van Schiphol gecontroleerd werden door marechaussees.

De marechaussees controleerden het achttal, dat verdeeld over twee auto's op de A4 bij Schiphol het surveillan-

cevoertuig van de KMar met hoge snelheid had ingehaald. Na controle bleken de auto's als gestolen geregistreerd te staan. Met gebruikmaking van valse identiteitsbewijzen en eveneens valse creditcards zouden de auto's in Duitsland gehuurd zijn. De Marechaussee doet verder onderzoek naar de zaak, waarbij de Marechaussee Zuid-Holland samenwerkt met rechercheurs van de Marechaussee op Schiphol.

Succes in bestrijding identiteitsfraude

In Maastricht heeft de Koninklijke Marechaussee een 29-jarige Angolees aangehouden op verdenking van paspoortfraude. De man bood bij de afdeling burgerzaken van de gemeente Maastricht een paspoort aan voor een aanvraag voor naturalisatie tot Nederlander. Omdat de gemeenteambtenaar die de man hielp het niet vertrouwde, belde hij de Marechaussee. Kort daarvoor hadden hij en zijn collega's een workshop documentherkenning gekregen van het team identiteitsfraude van de brigade Limburg-Zuid.

Nadat een eenheid van de Marechaussee ter plaatse was gekomen, bleek het paspoort inderdaad vals en werd de man aangehouden. De man bekende het paspoort van iemand gekocht te hebben.

Het TIF (Team Identiteitsfraude), van de Marechaussee Limburg-Zuid heeft bij diverse gemeenten workshops verzorgd waar gemeenteambtenaren op moeten letten bij een rijbewijs of paspoort.

Op een later moment zagen marechaussees van Brigade Limburg-Zuid in Maastricht een voertuig met Frans kenteken en vier inzittenden rijden in Maastricht. Het voertuig werd aan de kant gezet in het kader van mobiel toezicht veiligheid (MTV).

Tijdens deze controle overhandigde de bestuurder, een 31-jarige Roemeen woonachtig in Frankrijk, een Roemeense ID-kaart en een Roemeens rijbewijs. Na controle door de collega's bleek het rijbewijs vals, waarop de bestuurder werd aangehouden voor valsheid in geschrifte. De overige inzittenden mochten hun weg vervolgen.

4 mei 2013

Herdenkingen op diverse locaties

Nationale herdenking op de Dam Amsterdam
Herdenking Englandspiel
Herdenking Katwijk aan de Maas

Informatie met betrekking tot SMC-deelname (zie ook SMC-nieuwsbrieven)
Fred Driessen 0229-263558 fdriessen@quicknet.nl
www.marechausseecontact.nl
scholte.p@gmail.com

14 mei 2014

SMC-contactmiddag te Badhoevedorp

Ter herinnering:

Op woensdag 14 mei 2014 vindt, van 14.00 tot circa 18.00 uur, de jaarlijkse SMC-contactmiddag te Badhoevedorp plaats. Dit jaar voor het eerst in de 'Koningin Máximakazerne' aan de Sloterweg 400 in 1171 VK Badhoevedorp. De bijeenkomst eindigt na een Indische maaltijd die omstreeks 17.00 uur geserveerd zal worden.

Kosten

Voor deze middag zijn inclusief de maaltijd:

Voor: SMC-begunstigers met partner € 12,50 per persoon.
niet SMC-begunstigers met partner € 25,00 per persoon.

Aanmelden

Aanmelding door overmaking van het verschuldigd bedrag op ING-bankrekening NL22 INGB 0007 5300 25 t.n.v. de Reünievereniging MC te Huizen. Aanmelding uiterlijk 5 mei 2014. Voor nadere bijzonderheden zie Marechaussee Contact van februari 2014 (pagina 7) en www.marechausseecontact.nl

16 mei 2014

Herdenking te Apeldoorn.

Leerlingen van de Apeldoornse Sint-Victorschool dragen gedichten voor.

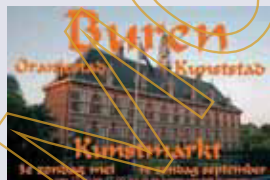
Er worden bloemen gelegd bij het in 1949 door koningin Wilhelmina onthulde monument op het voorterrein van de Koning Willem III-kazerne.

Mei 2014

Diverse evenementen in Buren

18 mei 2014

Kunstmarkt in de tuinen van het Koninklijk Weeshuis/ Marechausseemuseum

24 mei 2014

Taptoe met medewerking van het Trompetterkorps der Koninklijke Marechaussee

Reünie beroepslichting 1976-1 op nog onbekende plaats

Op vrijdag 23 mei 2014 wordt er een reünie gehouden voor de 67 mannen van de beroepslichting 1976-1

Locatie: nadere informatie volgt

Programma: idem

Informatie: loek.ruppert@gmail.com

14 juni 2014

Grand Defilé te Apeldoorn

200 jaar Koninkrijk wordt op 14 juni 2014 in Apeldoorn herdacht.

Evenementen:

Grote static shows in het Oranjepark en in Paleispark Het Loo.
'Het Grand Defilé' over de Loolaan.

Informatie: Pagina 10?.. in dit (april-)nummer van MC, veteranenrubriek

19 juni 2014

Reünie en herdenking te Arnhem

SMC: Boerma-Plaizier/MP III

Locatie

Landgoed Bronbeek, Congres en Reüniecentrum 'Kumpulan' Velperweg 147 Arnhem.

Informatie

De jaarlijkse reünie van Indiëgangers 'Boerma/Plaizier' / MP III zal dit jaar worden gehouden op donderdag 19 juni 2014.

Deze reünie is bestemd voor allen die gediend hebben bij het Korps Militaire Politie en/of het Wapen der Koninklijke Marechaussee, dan wel bij het Korps Politietroepen in het voormalig Nederlands-Indië (inclusief Nieuw Guinea), Korea en Engeland. Uiteraard zijn ook de partners welkom.

Kosten

De kosten voor deelname aan deze reünie zijn:

Voor:

SMC begunstigers met partner: € 15,00 per persoon.

niet SMC begunstigers met partner € 25,00 per persoon.

De bedragen dienen uiterlijk op 13 juni 2014, te zijn bijgeschreven op ING-bankrekening NL22 INGB 0007 5300 25 t.n.v. Reünievereniging Marechaussee Contact Walstro 33 1273 BH Huizen, onder vermelding van: KUMPULAN.

Bij Internetbankieren graag ook uw adres vermelden.

Uw overschrijving geldt tevens als aanmelding.

Weduwen, begunstigsters van SMC, kunnen gratis aan deze reünie deelnemen.

Voor het bezoeken van deze reünie kunnen zij schriftelijk een gratis NS-vrijvervoerbewijs aanvragen bij het Veteranen Instituut, Afdeling Dienstverlening, Postbus 125, 3940 AC Doorn. Zij dienen zich uiterlijk op 13 juni 2014, te hebben aangemeld bij de voorzitter van de reünievereniging MC, Roel Gras, Walstro 33, 1273 BH Huizen, telefoon 035 – 5258313.

Het programmaboekje wordt de deelnemers tijdig toegezonden.

Nabij de Kumpulan zijn enkele parkeerplaatsen voor mindervaliden. Als men hier gebruik

Van wilt maken, geeft u dit dan aan bij de aanmelding.

Waarna een parkeerkaart wordt verstrekt.

Informatie

Voorzitter Reünievereniging Marechaussee Contact Roel Gras, zie SMC-informatiepagina 27.

4 augustus 2014

Reünie beroepslichting 1964-4 te Apeldoorn

Op maandag 4 augustus 2014 komt de beroepslichting 1964-4 voor een reünie bij elkaar in Apeldoorn.

Locatie: waarschijnlijk de Koning Willem III Kazerne, nader informatie volgt.

Aanvang: 10.30 uur

Informatie: p.rutten1@hetnet.nl

2 oktober 2014

Reünie dienstplichtige lichting 1955-4 te Zwolle

Op 2 oktober houdt deze dienstplichtige lichting een reünie.

Locatie: KMar-brigade Zwolle

Informatie: C.H.de Steur, 070 3271138 of ceesentinydesteur@ziggo.nl

3 oktober 2014

Veteranendag en reünie KMar te Apeldoorn

In het kader van 200 jaar Koninklijke Marechaussee

Programma:

's morgens

KMar-Veteranendag met kranslegging en lunch tot circa 14.00 uur. Deze Veteranendag vindt plaats met partners.

's middags

Reünie van postactieven, oud-bb-ers, oud-burgerwerknemers, oud-dienstplichtigen tot 18.00 uur. Rond 14.00 uur gaan beide evenementen in elkaar over. Deze reünie vindt plaats zonder partners.

Informatie: Pagina 10?.. in dit (april-)nummer van MC, veteranenrubriek

18 oktober 2014

Landelijke Unifil-reünie te Soesterberg

Op 18 oktober 2014 houdt de Stichting Unifil Reünie van de Nederlandse Unifil Vereniging de vijfjaarlijkse landelijke UNIFIL-reünie.

Locatie: Nationaal Militair Museum te Soesterberg

Inschrijven: vanaf 1 april 2014.

Informatie: www.unifilvereniging.nl en bij: Cees van Ingen, Dr. Bauerstraat 17, 4205 KA Gorinchem 0183-623754, 06-49816046, ceesvaningen@planet.nl.

30 oktober 2014

SMC Algemene Reünie te Harskamp

De jaarlijkse Algemene Reünie van SMC zal dit jaar gehouden worden op 30 oktober. Dus ondanks het hierboven gemelde KMar-evenement op 3 oktober houdt SMC uiteraard haar traditionele jaarlijkse bijeenkomst!

Locatie : Partycentrum De Molen in Harskamp.

Informatie: Juninummer Marechaussee Contact, de SMC-website: www.marechausseecontact.nl en de SMC-nieuwsbrief. Indien u nog niet aangemeld bent voor de zondagse nieuwsbrief kan dat via genoemde SMC- website.

Geestelijke Verzorging bij de Koninklijke Marechaussee

Nissenhut: Te warm in de zomer, te koud in de winter

Les geestelijke verzorging in het veld: Aalmoezenier Van Kesteren bij 103 eskadron KMar

KMar GV-groep te Beukbergen 1999

Reeks artikelen over de geschiedenis van het Wapen Deel XXVI

Uw zoon is nu in dienst en laten we samen bidden dat God uw jongen zegene op zijn weg naar het volwassen leven en dat hij in dit gevarieerd milieu moreel sterker, rijper en steviger wordt...' Zo ongeveer schreef de aalmoezenier van de Koning Willem III kazerne naar de 'Dierbare Ouders' van de dienstplichtigen van 1960. Hoewel er pas vanaf 1914 actieve geestelijke zorg werd verleend door de krijgsmacht is een serie over de geschiedenis van 'Gods eigen Wapen' - een door de jaren heen gebruikelijke uitspraak over de Koninklijke Marechaussee (KMar) - niet compleet zonder een historische terugblik op de geestelijke zorg bij de KMar.

Geestelijke Verzorging

Op 28 augustus 1914 benoemde koningin Wilhelmina vier aalmoezeniers en acht veldpredikers bij het leger. In die tijd bestond de KMar uit in 161 gehuisveste brigades met gemiddeld vijf man personeel. Gehuwde marechaussees hadden een woning in de brigadekazerne en ongehuwden waren er ook gehuisvest. Als de dienst het toeliet mocht men naar kerkdiensten, probleem was wel dat niet in elk dorp of stad een kerk van zijn kerkgenootschap aanwezig was. De aalmoezeniers of veldpredikers kwamen wel eens langs op een brigade, maar zij stonden los van de Koninklijke Marechaussee.

Tijdens de opleiding

Pas na de Tweede Wereldoorlog worden op het Depot (het opleidingscentrum op de Koning Willem III kazerne) geestelijke verzorgers, soms parttime - geplaatst. De 'bevolking' van het Depot was nog al gemêleerd. Er werden zowel beroeps als dienstplichtige marechaussees opgeleid. Op het Depot heerste een protestantse sfeer, het merendeel van het beroepspersoneel was protestants, met name de onderofficieren. Bij de dienstplichtigen was het aandeel katholieken groter en dit gold ook voor de officieren, die indertijd van een ander krijgsmachtonderdeel naar het Wapen kwamen. In 1955 kregen de dominee en de aalmoezenier elk de beschikking over een nissenhut, waar naast lessen geestelijke verzorging ook kerkdiensten gehouden werden. In de loop van de tijd werd de aandacht verlegd van religie naar meer vormende lessen. Deelname aan deze lessen was niet vrijblijvend, maar maakte deel uit van het lesprogramma. In 1965 wordt de geestelijke verzorging uitgebreid met een

humanistisch raadsman en in 1986 gaat de eerste vrouwelijke aalmoezenier op de Willem III aan de slag. Ook in 2013 maken geestelijke verzorgers deel uit van staf van het opleidingscentrum. Maar andere tijden vergen een andere aanpak. Verbleef ooit de helft van de sterkte elk weekend in de kazerne, nu is deze in het weekend vrijwel leeg. De geestelijke verzorging verschoof van lesgeven en diensten verzorgen naar begeleiden en opvangen.

Operationele eenheden

Tot 1996 ondersteunden geestelijke verzorgers van de Krijgsmacht ook de operationele eenheden van de KMar. Brigades en posten werden regelmatig bezocht. Zij verzorgen de geestelijke 'nuldlijns-zorg' en houden in de gaten hoe de werksfeer is en voeren veel persoonlijke gesprekken met het personeel. Als er iets aan de hand is, dan wordt de geestelijke verzorger gevraagd naar de brigade te komen. Dienstplichtigen gingen vrijwel allemaal na hun opleiding naar een paraat onderdeel op een grote kazerne en kregen daar geestelijke verzorging van de lokale verzorgers. Tijdens de parate weekends vervulden de Protestantse, Katholieke en Humanistische Militaire tehuizen een belangrijke rol.

Eigen Geestelijke Verzorging

In 1996 wordt de dienstplicht opgeschort, de Koninklijke Marechaussee wordt een zelfstandig krijgsmachtdeel en krijgt voor het eerst een eigen 'KMar Geestelijke Verzorging Groep (KMar GVG)'. Per district is één van hen de vaste geestelijk verzorger. Een coördinerende geestelijk verzorger heeft de leiding en onderhoudt het contact met de Staf KMar. De implementatie van KMar GVG ging gepaard met een bijna experimentele gezamenlijkheid. Geestelijke verzorgers van diverse denominaties werkten vanaf nu samen, iets geheel nieuws in 1996. Nieuwe taken als voorlichting en nazorg, conferenties en bijeenkomsten, excursies en reizen, worden toegevoegd aan de tot dan gebruikelijke werkwijze. Verbeteren van de manier van werken is een continu proces. Geestelijke verzorging van mensen die gekozen hebben voor een beroep bij een organisatie die opdrachten moet uitvoeren op de momenten waarop het er op aankomt, is een noodzaak. De geestelijk verzorger zal vanuit de kracht van zijn geloof of vanuit de kracht die in de Marechausseemans zelf zit, altijd klaar moeten staan om die mens bij te staan. Dat was in 1914 al zo en zal ook altijd zo blijven.

In het kader van deze serie kunnen we slechts met grote stappen door de geschiedenis gaan. Meer gedetailleerde informatie is te lezen in brochure nummer 40 van de Stichting Vrienden van het marechausseemuseum. Verkrijgbaar bij het museum.

De Punt-/Bovensmilde-veteranen

Dit onderwerp kwam in februari dit jaar al in de schijnwerpers op onze website en in onze nieuwsbrief. Het besluit van de minister van Defensie heeft heel wat tongen losgemaakt, zeker ook omdat het onderzoek naar het 'gedrag' van de militairen die in 1977 ter plaatse waren, nog volop gaande was.

Aanvraagformulier

Het Veteraneninstituut (Vi), bij wie je je moet aanmelden, is ook niet erg mededeelzaam. Het KMar-personeel (beroeps en dienstplichtig) van De Punt en Bovensmilde kan op de website het aanvraagformulier downloaden: klikken op 'formulieren' in de bovenste regel van www.veteraneninstituut.nl. Het vraagstuk over de toekenning van de veteranenstatus aan militairen die bij deze gijzelingsacties betrokken waren, is al enkele jaren oud. Het Veteranen Platform (VP), waarbij SMC is aangesloten, had toentertijd om redenen van uiteenlopende aard een genuanceerd oordeel. Het voorstel ging in de ijskast.

Vervolg

Anno 2013/2014 is het onderwerp noch behandeld in de bestuursvergadering van het VP, noch bij SMC. Beide instanties vinden dan ook dat zij niet vallen onder de 'betrokken partijen' die in overleg met de minister zijn geweest. Uitbreiding met vergelijkbare (gijzelings-)acties tot nu toe sluit

de minister in haar brief expliciet uit. De SMC-redactie zou graag met het KMar-personeel dat er geweest is, in contact willen treden. Kijk ... het is wel zo dat de De Punt-/Bovensmilde-militairen bij wie PTSS (posttraumatische stressstoornis) is geconstateerd en de dienst (al) hebben verlaten, dan niet meer tussen de wal en het schip vallen.

De gekaapte trein bij De Punt in 1977 (foto Jan Toonstra)

Veteranen en postactieven, oud-dienstplichtigen enzovoort onder één dak

Algemene reünie 2014

Het SMC-bestuur heeft gemeend de jaarlijkse algemene reünie door te laten gaan op donderdag 30 oktober 2014 in 'De Molen' in Harskamp. Verdere informatie volgt in dit blad van juni 2014, alsmede op onze website en in onze nieuwsbrief.

Veteranendag, eenmalig Contactdag KMar

Ons Wapen bestaat dit jaar 200 jaar. Reden voor CKMar om dit met oud-personeel te vieren op de Koning Willem III kazerne in Apeldoorn, op vrijdag 3 oktober 2014. De dag bestaat uit twee delen. Uiteraard eerst: de vertrouwde Veteranendag KMar met kranslegging, echtgenotes en lunch tot circa 14.00 uur. 's Middags is er vanaf 14.00 uur een reünie van alle KMar oud-medewerkers. Deze reünie is voor postactieven, burgerwerknemers, bbt-ers, dienstplichtigen enzovoort. De reünie is zonder echtgenotes. Er is een maximum van 1500 personen. Noteer deze dag alvast in uw agenda. Nadere informatie en de wijze van aanmelden volgen.

Een historisch beeld van enkele jaren geleden in Apeldoorn

Veteranen gezocht

Het ontbreekt SMC nog aan vier UNPROFOR-, UNIPTF-, SFIR-/ISAF-veteranen. Wil eens op de zolder kijken of je de oude kleding nog hebt. Zo niet dan zou de KMar daarvoor kunnen zorgen. Omdat we om 09.00 uur al gereed moeten zijn, is overnachting op het OCTKMar mogelijk. Belangstellenden kunnen zich aanmelden per telefoon 0341-417087 of e-mail veteranen@marechausseecontact.nl. Plezierig is dat de oorlogsveteranen, zo ook de UNIFIL- en MFO-veteranen al geregeld zijn.

Grand Defilé Apeldoorn

Het blad MC van februari 2014 lichtte al toe wat de bedoeling was en is van het Grand Defilé. Deze mega-viering van 200 jaar koninkrijk is op zaterdag 14 juni 2014 met grote static shows in het Oranjepark en Paleispark Het Loo. Daartussen een kilometerslange historische optocht over de Loolaan in Apeldoorn.

200 jaar Koninklijke Marechaussee

Diverse groepen of individuele personen beelden in het defilé de tijdsspanne tussen 1814 en 2014 uit, in gigantische kleuren en met allerlei attributen uit vervlogen tijden. De krijgsmacht delen die dit jaar ook 200 jaar oud zijn, de Landmacht en de Marechaussee, hebben hun medewerking toegezegd. Beide zijn met informatie en demonstraties op de static shows aanwezig, CKMar neemt het defilé af op de Loolaan en SMC komt met een detachement veteranen opdraven. De ouderen zijn gezeten in een historisch voertuig en de andere KMar-veteranen - de voeters - lopen er in rotten van vier achter.

Expositie 'Na de missie: de kunst van het verwerken'

De Stichting Veteranen Kunst (SVK) presenteert deze expositie van kunst door veteranen in Museum Bronbeek (MB) van 3 april t/m 28 september 2014.

Het MB ligt aan de Velperweg 147, 6824 MB Arnhem. De bewonderenswaardige expositie toont ruim zestig tekeningen, schilderijen, beeldhouwwerken en installaties, gemaakt door veteranen naar aanleiding van hun ervaringen tijdens hun uitzendingen naar Nederlands-Indië en Korea tot en met de missies naar Cambodja, Irak en Afghanistan. De expositie is geopend van 11.00 tot 17.00 uur, behalve op maandagen. Met een veteranen- of defensie-of reservistenpas is de toegang gratis. Zie ook de website www.veteranenkunst.nl.

Kunstwerk 'The Road to Luxury no1'

Dienstplichtig marechaussee via de Sinaï naar de Politie

Op de 'eigen' KMar-Veteranendag 4 oktober 2013 kwamen ongeveer negenhonderd Marechaussee-veteranen bij elkaar op de Koning Willem III-kazerne in Apeldoorn. Het merendeel was beroeps of oud-beroeps personeel. Toch liep er ook een enkele oud-dienstplichtige tussen. Eén van hen bleek met SMC-secretaris Pier Scholte in de Sinaï gediend te hebben. We 'betrapten' beide heren in een geanimeerd gesprek en kwamen tot de conclusie dat we maar eens een interviewafpraak moesten maken. Op 17 februari kwam Rob Kasimier, die oud-dienstplichtige dus, naar ons museum, en volgt onderstaand zijn verhaal.

Robert-John Kasimier

Rob werd op 1 februari 1966 in Bolsward geboren. Omdat twee ooms in de horeca actief waren en hij wel eens hielp in het Bolswards bedrijf van éénvier van hen ging hij na de lagere school naar de Horecavakschool. Toch had hij toen al het gevoel ooit te kiezen voor een baan bij de politie. Maar eerst moest hij in dienst. In Groningen, tijdens de keuring, gaf hij aan bij de Marechaussee te willen. Even dreigde het de Luchtmacht te worden, waarschijnlijk vanwege de nabij gelegen Luchtmachtbasis in Leeuwarden? Maar het werd 1985-6 bij het Wapen. In de eerste week van november 1985 begon 14 maanden dienstdadig, eerst vier maanden Algemene Vorming in Apeldoorn en daarna 10 maanden bij 104 Maresk in Wezep op de Willem de Zwijger-kazerne.

104 Maresk

Zoals zo velen voor en na hem bracht hij zijn tijd voornamelijk door met het escorteren van grote en kleine verplaatsingen van het Legerkorps. En in zijn tijd was dat voornamelijk naar de Noord-Duitse vlakten in de buurt van het kamp Bergen-Hohne. De NATO beschouwde deze vlakte tijdens de Koude Oorlog, de periode waarin bijna 35.000 dienstplichtige marechaussees dienst deden, als een gebied dat bij een crisis door troepen van het Warschaupact bedreigd zou worden. Geallieerde militairen oefenden in de regio, die zij zouden moeten verdedigen als het er op aan zou komen.

Het oefenterrein lag in de driehoek

Hannover, Bremen en Hamburg. In de jaren tachtig passeerden militairen van de NATO in de grote steden. Militaire Politie(MP)-eenheden van de verschillende nationaliteiten patrouilleerden samen, tot op de Hamburgse Reeperbahn aan toe. Ook Rob Kasimier moest tijdens zo'n oefening in november 1986, samen met buitenlandse collega's, in Hamburg patrouilleren. Om één of andere reden mocht er geen pistool mee, dus werd de pistooltas gevuld met een schoenpoetsborstel aan het blauwe pistoolkoord (deze borstel is misschien wel het belangrijkste wapen van alle dienstplichtige marechaussees geweest?) .

Op 19 december 1986 zwaaide de marechaussee der tweede klasse R.J. Kasimier af.

Rob Kasimier leert hoe je het verkeer moet regelen, Apeldoorn 1986

Uitgezonden

Voor het afzwaaien konden dienstplichtige marechaussees zich aanmelden voor uitzending naar de Sinaï, om dienst te doen bij MFO, de Multinational Force & Observers. Dertig jaar lang was het woestijngebied tussen Israël en Egypte het toneel geweest van onderlinge oorlogen en conflicten. In 1974 kwam een broos vredesproces onder regie van de Verenigde Naties op gang. In 1981 was het noodzakelijk om dit proces door te laten gaan en dan vanwege een veto van de Sovjet-Unie niet onder VN-vlag. MFO werd opgericht als onafhankelijke waarnemingseenheid. Vanaf 1982 tot 1995 namen marechaussees hieraan deel. Ook Rob Kasimier die zich aanmeldde om vrijwillig nadienend, met een tijdelijke beroepsaanstelling, van 16 januari tot 24 juli 1987 zijn steentje bij

te dragen aan het waarnemen ten behoeve van de vrede in de Sinaï.

Met een stoomcursus van veertien dagen in Ede werd hij voorbereid op dat wat komen ging. Samen met militairen van andere krijgsmachtdelen werd aan teambuilding gedaan, ontving men de nodige injecties en werd geoefend. Nog een tweede marechaussee maakte deel uit van deze groep, samen met hem ging hij een week naar de KMar-rechercheschool op de Willem III, om ook over dit vak het één en ander op te steken. Het is Rob bijgebleven dat er in Ede maar weinig aandacht voor de politieke achtergrond van de situatie in dat gebied was.

In de Sinaï

Uitgerust met naast een blauwe KMar-outfit en een khaki-uniform met steenrode MFO-baret en nestel begon hij enthousiast aan zijn taak, kortom de MP voor het MFO-personeel zijn. Dit kwam neer op het handhaven van de openbare orde, onderzoeken naar strafbare feiten, controleren en regelen van verkeer, beveiligen van transporten, patrouilleren en het bewaken van grenzen, alles dus met betrekking tot MFO, kortom de MP van MFO zijn. Het beviel Rob Kasimier prima in de Sinaï, de omgeving was boeiend, het werk gevarieerd en ook de honorering als beroeps met toeslag was goed. Er bleef zelfs een gevulde spaarpot over, die later werd omgezet in een heuse FIAT-Panda.

Rob: 'Een bijzonder aspect was de internationale samenwerking met Canadezen, Fiji's en Colombianen, met één van

de Colombiaanse MP's heb ik nog steeds Facebook-contact!'

Zijn MFO-tijd kende twee bijzondere hoogtepunten, politieel gezien: het te voet achtervolgen en tegen de grond werken van een Fiji-fietsendief en privé: het bezoek van zijn ouders aan de Sinaï.

De fietsendief leverde hem zelfs een

Tevredenheidsbetuiging op van de Provost

Marshal, de Nederlandse KMar-kolonel M.W. van Vianen, die de leiding had over de Militaire Politie eenheid (FMPU) van MFO.

Na de Sinaïperiode

Het lag voor de hand dat Rob in 1987 een beroepsloopbaan bij het Wapen ambieerde. Helaas werd hij afgekeurd. Hij keerde terug naar Bolsward en pakte zijn horeca-achtergrond weer op. Twee jaar was hij zetbaas in een cafetaria, maar dat was het toch ook niet. Het politiewerk bleef trekken. Uit een advertentie in de VARA-gids – de campagne van de Gemeentepolitie Amsterdam: 'Kom bij de Politie!' liep – knipte hij een bon en hij schreef twee open sollicitaties, zo kreeg hij drie opties: Gemeentepolitie Amsterdam, Rijkspolitie Schiphol of de Spoorwegpolitie. Na de keuring, ditmaal goedgekeurd, werd hij aangenomen en koos voor de Spoorwegpolitie. Dit was enige van de drie opties die men tijdens de opleiding een salaris betaalde en geen zakgeld.

Het was het begin van zijn politieloopbaan. Die zou hem van Harlingen en Utrecht naar de Spoorwegpolitie in Rotterdam, Amersfoort en Zwolle brengen. 1998 was het jaar waarin de

Willem de Zwijger-kazerne Wezep, thuisbasis van 104 Maresk

Sinaï: Rob op het Noordkamp, bij het bureau van de Force Military Police Unit

jaren van elkaar opvolgende reorganisaties begonnen. Intussen woonde en woont Rob nog steeds in Ruinerwold. Na de diverse organisatievormen is hij nu Brigadier bij de Landelijke Eenheid van de Nationale Politie met als standplaats Zwolle.

De Koninklijke Marechaussee

Hoewel politiemann in hart en nieren bleef Rob Kasimier zich ook oud-marechaussee voelen. Hij werd begunstiger van SMC en bezoekt de KMar-veteranendagen en de SMC-MFO-reünie. Vooral de laatste is hem heel goed bevallen; 'Ik vond het hartstikke geweldig, fijn dat Roel Gras deze reünie namens SMC zo goed georganiseerd had!' aldus Rob. Aan de muur van zijn werkkamer in Zwolle hangen zijn KMar-uniform en MFO-outfit op een hangertje. Dit vooral om het gesprek aan te kunnen gaan met zijn jongere collega's over de grote waarde die zijn marechausseetijd als basis voor zijn loopbaan heeft gehad.

Privé

Vanaf zijn negende is Rob Kasimier slagwerker. Hij is al 21 jaar bij de muziekvereniging Bolsward actief en nu ook al weer enkele jaren bij de 'Bergklanken' in Ruinerwold. Hier leerde hij zijn, muzikale echtgenote kennen. Zij trouwden in 1999 en in 2002 werd dochter Iris geboren. Naast zijn gezin en de muziek houdt hij er van om, vanuit hun stacaravan in Elburg op het Veluwemeer te windsurfen en te wielrennen.

UN Jeruzalem

De Elster bonnenfraude

Deel XVI uit de serie 'De onbekende helden van 1940-1945'
Door Henk G. Westland, luitenant-kolonel b.d.

In 1943 is een groep politie-, gemeente- en distributieambtenaren in het dorp Elst en omgeving (Over-Betuwe) actief met hulp aan onderduikers. Wanneer één van hen wordt aangehouden, begint het oprollen van de groep. Het onnodig praten van een distributieambtenaar en de niet aflatende opsporingszin van een Nederlandse politieman zullen voor zeventien mensen een ellendig en dramatisch verloop krijgen.

Student Geert Hoes, werkend op de gemeentesecretarie van Elst, wordt op 26 juli 1943 bij Arnhem aangehouden. In zijn tas heeft hij stam- en bonkaarten voor onderduikers maar ongelukkigerwijs ook een stempel van het Elster gemeentehuis. Het onderzoek wordt opgedragen aan de Arnhemse rechercheur van politie Van Wier, die - wetend dat Hoes bij illegale zaken betrokken is - probeert de zaak te sussen. Helaas, de Rijksrecherche centrale in Den Haag was al op de hoogte gebracht en draagt nu de zaak over aan de Sicherheitspolizei/Sicherheitsdienst (hierna samen afgekort als SD) te Arnhem. Hier werken ook Nederlandse rijksrechercheurs, die weliswaar eigen baas zijn over hun onderzoeken, maar nauw samenwerken met de bezetter. De NSB'er Buijink, nu onderluitenant en voorheen chef veldwachter in Heerde, doet het onderzoek. Het onvoorzichtig handelen van Hoes is het begin van de ellende. Weliswaar houdt hij zijn mond, maar het Elster distributiekantoor blijft verdacht.

Ook in een goed georganiseerd distributieproces is fraude mogelijk. In het stadje Gendt aan de Waal reikt ambtenaar Van Hal bonkaarten uit aan schippers die daar in de haven liggen. Omdat het aantal schippers varieert, is het totaal aan uit te reiken bonkaarten niet te controleren en staan er veel gefingeerde namen op de uitreiklijsten. Deze bonkaarten zijn dan voor onderduikers in Arnhem, Nijmegen en de omgeving van Elst. Een groep van politie-, gemeente- en distributieambtenaren zorgt hiervoor, maar ook voor onderduikadressen, valse ausweisen en het voorthelpen van uit Duitsland ontsnapte

Hendrik Gerrit ('Henk') Kuiper wordt op 4 juni 1918 in Amsterdam geboren. Deze zoon van een grossier filiaalhouder groeit op in Amsterdam en het gezin verhuist in 1934 naar Amersfoort. Na twee jaar ULO werkt hij als winkelbediende en hulpmachinist. Voor zijn dienstplicht - net gewijzigd van vijf naar elf maanden - komt hij op bij het 16e Regiment Infanterie (16 RI) en wordt na zijn opleiding van vijf maanden geplaatst bij het parate IIe bataljon van dit regiment. Na de Italiaanse aanval op Albanië op 7 april 1939 vertrekken in Nederland de parate infanteriebataljons als zogenaamde grensbataljons (GB) naar de landsgrenzen, het 16e naar de Achterhoek. In januari 1940 wordt Kuiper nog als hulpmarechaussee voor een maand gedetacheerd bij de Brigade Koninklijke Marechaussee in Reuver.

Bij een Duitse inval heeft 16 GB de opdracht de grensoverschrijdingen te melden, de vijandelijke opmars te vertragen door vernielingen uit te voeren en daarna terug te trekken achter de IJssellinie. In de vroege morgen van 10 mei 1940 worden bruggen opgeblazen, wegversperringen gesteld en trekt 2-16 GB, de compagnie waarbij Kuiper is ingedeeld, zich terug via de overzetpunten op de westoever van de IJssel in Zutphen. De Zutphense spoor- en voetbrug is dan al om 05.30 uur door de Politietroepen opgeblazen. De compagnie vormt nu de reserve van een daar aanwezige compagnie van het 35e Regiment Infanterie; een sectie van 2-16 GB lijdt bij inzet zware verliezen. In de nacht van 10 op 11 mei krijgen de nog in stelling liggende IJsseltroepen het bevel om zich terug te trekken achter de Grebbelinie. Over de persoonlijke belevenissen van soldaat Kuiper zijn geen gegevens beschikbaar.

Na de Nederlandse capitulatie verbindt hij zich op 10 juli als marechaussee bij de 3e Divisie en na een spoedopleiding van een maand volgen plaatsingen in Neede, Arnhem (juli 1941) en Gendt (april 1942). Bij de politiereorganisatie wordt Kuiper per 1 maart 1943 aangesteld als wachmeester van de Staatspolitie en ingedeeld bij de 'Marechaussee (Gendarmerie)' bij de marechaussee groep Huissen, post Gendt. Henk Kuiper is op 31 december 1944 te Neuengamme (D) overleden.

Marechaussee Kuiper

Wachtmeester Marskamp, 1940

Franse krijgsgevangenen. De politiemannen in deze groep zijn de marechaussee Henk Kuiper en wachtmeester Albert Marskamp, na de politiereorganisatie van maart 1943 wachtmeester respectievelijk opperwachtmeester der Staatspolitie. Kuiper behoort tot de post Gendt, maar is in het naburige Elst gedetacheerd. Marskamp is geplaatst bij de staf van de afdeling Elst, gehuisvest in Lent, met als afdelingscommandant onderluitenant Uleman (NSB).

Buijink in voorarrest (links), Koopmans (rechts)

Een eerste onderzoek naar de fraude gebeurt door burgemeester Bruijnis (NSB) van Elst, maar leidt tot niets. Echter op 18 oktober 1943 worden Wassink en Derksen, gemeentebtenaar respectievelijk administrateur op het distributiekantoor, bij de burgemeester ontboden en daar door Buijink gearresteerd. Ook wordt die dag notaris Huigens aangehouden, maar hij kan dezelfde dag weer naar huis, zo ook Wassink. Het nieuws verspreidt zich snel; toch gaan de alarmbellen binnen de groep nog niet af, want geen van de drie personen werkt daadwerkelijk voor de groep. Dan vijf dagen later worden Haverkamp, onderdirecteur van het distributiekantoor, en mejuffrouw Gelsing, leidster van de distributieuitreikploeg, door Buijink gearresteerd. Meteen duiken drie andere ambtenaren onder, maar deze gaan na erewoord van de burgemeester dat zij niets te duchten hebben, weer aan het werk. Nog steeds is iedereen ervan overtuigd dat er geen direct gevaar is, want de SD kan geen bewijs hebben...

Marskamp is op 17 november op familiebezoek in Wapenveld op de Veluwe, als daar 's nachts Buijink met vier man voor de deur staat. Onder begeleiding van deze Nederlandse rechercheurs wordt Marskamp via de SD-dienststelle naar het Huis van Bewaring gebracht. Daarna worden meer groepsleden opgepakt en zo ook Kuiper op 17 december in Elst. Opperwachtmeester Hoekstra heeft hem nog telefonisch gewaarschuwd, maar die avond wordt hij toch aangehouden door de waarnemend groepscommandant, opperwachtmeester Koopmans (NSB) vergezeld door Hoekstra. De volgende dag wordt hij overgebracht naar Arnhem. Kuiper heeft niet willen onderduiken uit angst voor arrestatie van zijn ouders.

Hoe heeft het zover kunnen komen? Hoes heeft niet gepraat, maar Derksen heeft wel een kwalijke rol gespeeld. Hij verklaart al bij zijn eerste verhoor dat ze niet hem maar Haverkamp en Gelsing moeten hebben. In zijn cel schrijft hij aan SD-chef Thomsen een briefje met het verzoek om Buijink te mogen spreken met de toezegging alles te vertellen over de gang van zaken op het distributiekantoor. Derksen verklaart later hierover dat hij eerst alles heeft ontkend maar 'onder dreigementen van Buijink dat hij wel andere middelen had om de waarheid uit mij te krijgen en het feit, dat hij mij bij mijn kleding pakte en over zijn bureau had getrokken, heb ik bekend, welk aandeel ik in deze zaak had gehad en welke personen er nog meer debet aan waren. Had Buijink mij niet gedreigd en had ik niet de mishandelingen gezien, die in het gebouw van de SD plaatsvonden, dan had ik niet bekend. Ik bekende tenslotte uit angst voor mishandeling'.

In de morgen van 27 januari 1944 vertrekt een transport van

het Arnhemse Huis van Bewaring naar kamp Vught, waarvan vijftien personen behoren tot de zaak Elst. In de trein spreken Marskamp en Kuiper elkaar, waarover Marskamp schrijft: 'Henk Kuiper vertelde mij dat Buijink in Arnhem bij hem in zijn cel was gekomen en hem had medegedeeld dat indien hij tekende als lid van Germaansche SS, hij te Arnhem bij de SD in dienst zou komen. Kuiper had dit echter geweigerd. Na enkele dagen was Buijink teruggekomen vergezeld van André Uleman in SS-uniform. Beiden hadden toen geprobeerd Kuiper te bewegen om tot de Germaansche SS toe te treden, hem voorhoudende welk lot hem in het concentratiekamp zou wachten. Kuiper had echter wederom geweigerd'.

In kamp Vught moeten Henk en Albert werken in het zware arbeidskommando Luftwaffe, het slopen van vliegtuigwrakken. Maar op het avondappel van 7 april moeten alle politisten uittreden en worden 35 man naar de kampgevangenis afgemarcheerd. Dit blijkt een strafmaatregel te zijn omdat de vorige dag Arie Smits, een ter doodveroordeelde marechaussee, was ontsnapt uit de ziekenzaal van het kamp. Pas na acht weken vol ontbering mogen de mannen weer terug naar hun barakken.

De geallieerden hebben op 4 september 1944 Antwerpen bereikt en de Duitsers beginnen de volgende dag met het ontruimen van kamp Vught. Henk en Albert gaan die dag met vele anderen op transport naar concentratiekamp Sachsenhausen bij Oranienburg. Na drie dagen in treinwagons lopen ze acht kilometer naar het Heinkellager in Germendorf, waar ze in een vliegtuighal in quarantaine worden gehouden. Vanuit hier vertrekken transporten naar de buitenkampen van Sachsenhausen en Albert moet naar arbeidslager Rathenow om te werken in de Arado Flugzeugwerke. De overige mannen lopen begin oktober weer terug naar Sachsenhausen. Henk wordt dan ingedeeld bij een groot transport dat op 16 oktober vertrekt naar concentratiekamp Neuengamme bij Hamburg. Velen uit dit transport zijn enkele dagen later naar Ost-Friesland gebracht om bij Aurich antitankgrachten te graven. De overlevenden hiervan zijn op 22 december weer teruggekeerd in Neuengamme, maar of Henk ook tot deze groep heeft behoord, is onbekend. Henk Kuiper is op oudejaarsdag 1944 in kamp Neuengamme overleden en daar gecremeerd.

Van de Elster groep bestaande uit zeventien mensen keren na de bevrijding slecht zeven terug uit de kampen waaronder Marskamp, Haverkamp en mejuffrouw Gelsing.

Distributieambtenaar Derksen is in januari 1948 tot een gevangenisstraf van twee en een half jaar veroordeeld. Buijink wordt in 1949 o.a. in deze zaak veroordeeld tot negen jaar in een Rijkswerkinrichting.

De auteur doet historisch onderzoek naar de gevallen die in de oorlog 1940-1945 behoorden tot de (Koninklijke) Marechaussee; de bronnen voor dit artikel zijn bij hem opvraagbaar. Wilt u reageren? Uw reactie rechtstreeks aan de auteur is welkom op marechaussee4045@gmail.com.

Militaire Politiedienst te Velde

Willem Faber (1 september 1923) uit 's Gravenhage werd in Engeland opgeleid; telefoon 070-3551245. Op 4 juni 1945 was hij in dienst gekomen als Oorlogsvrijwilliger (OVW-er). Op dat moment was de oorlog met Japan nog niet afgelopen en Nederlands-Indië nog bezet door Japanse troepen. Zijn opleiding vond plaats in het kamp Wolverhampton, bij I.T.C. Brentwood en het Depot Militaire Politie Gattonpark. Hierbij werd bijzondere aandacht besteed aan het onderwerp 'konvooibegleiding'. Deze opleiding vat hij als volgt samen:

W. Faber:

Opleiding en praktijk

Een krantenbericht over een verdwaalde groep militairen die anders dan bedoeld in Aken was terecht gekomen deed mij herinneren aan mijn opleiding in Engeland bij de Engelse MP en het in praktijk brengen van de daar verworven kennis. Een militaire opleiding kan niet altijd in alle opzichten voldoende op de vele in de praktijk voorkomende situaties zijn afgestemd, vooral niet als de omstandigheden tevoren nog onbekend zijn of aan verandering onderhevig zijn.. Het is dan ook niet te vermijden dat zich ondanks een gedegen opleiding situaties voordoen waarin de tijdens die opleiding opgedane kennis geen of onvoldoende soelaas biedt en dat slechts een beroep op het improvisatievermogen tot de gewenste oplossing kan leiden.

In 1945 was het Nederlandse leger afhankelijk van de opleidingscapaciteit in Engeland. Dat gold ook voor wat toen nog heette de militaire politie (MP). Instructeurs waren Engelse onderofficieren met praktische ervaring uit de Tweede Wereldoorlog (WOII) in Europa. Deze opleiding was toegesneden op de taken van de Engelse MP en de Nederlandse 'leerlingen' waren daarbij ingedeeld. Naast de typische politieke taken vormde een belangrijk onderdeel het begeleiden van konvoien opdat manschappen en materieel met zo min mogelijk vertraging hun bestemming konden bereiken. In de strijd in Europa waarbij grote legers tegenover elkaar ston-

den en sprake was van lange aanvoerlijnen was deze taak van wezenlijk belang. Die strijd was inmiddels ten einde en de situatie in het verre oosten met de talloze eilanden was niet goed vergelijkbaar met Europa. Dit veranderde nog verder toen ook Japan capituleerde en een geheel nieuwe taak wachtte in het voormalige Nederlands-Indië.

Ondanks de veranderde omstandigheden bleef konvooibegleiding in de opleiding bijzondere aandacht krijgen. Zij bestond uit twee onderdelen: oriëntatie waartoe kaart lezen

24 oktober 1946: Aan boord van het troepenschip 'Volendam', waarmee op 14 oktober 1946 naar Nederlands-Indië zijn vertrokken:

Aan boord van 'De Volendam':

S.J.L. de Jong, T. de Jong, W.W. Moeshart, W. van Gelder, A.J. Deijkers, T. Keizer, W. Faber, M. Derksen, A. Driessen, T.J. Stevens, H.C. Timmer, C.A. Kluit, W. Hartsuiker, H.A. v.d. Horst, B. Huismans, C.L. Kooter, M. Mehagnoul, J.A. Brand, B. Brongers, W.C.L. v. Huizen, M.J. Gennes, J. Gerritsen, G.J. Adolfsen, P. Romkes, J. Hulshoff, S. Wienke, W.A. Koblenz, W. Gerding, J.S. Paap, J. Andriessen, H. Strampel, H. Gunnink, E.A. Bogaert, J.H. v. Oeffel, K.F. Nieland, B.J.J. Gieskes, R. v.d. Laan, B.H.Th. Vinke, J.A. Bourgonje, G.B. Gengler, T. Kraaij, D.J. Barendsma, F. Volkers, T. v. Dijk, G.E. Otter, G.S. Poppes, B. Mendel, K. Wissema, G.M.J. Bartelink, H.J. Bulsing, A.G. Lahuis en P. v.d. Velde.

Foto 1: Het troepenschip 'Volendam'

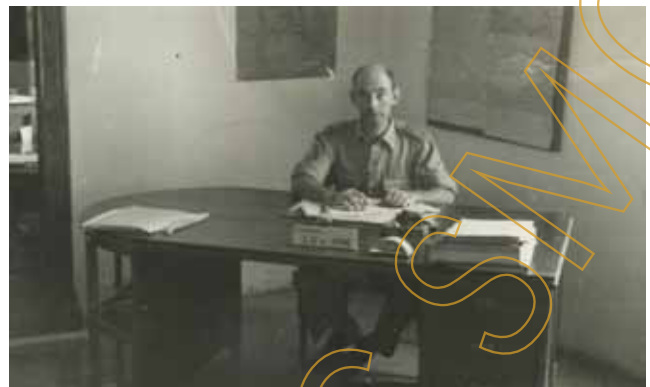

1946/1947. Het detachementsgebouw in Garoet

gerekend moet worden en de feitelijke begeleiding waarvoor het motorrijden essentieel was. Belangrijke uitgangspunten daarbij waren het vinden van de juiste weg zonder de hulp van richtingborden en het voorkomen dat een konvooi moet stoppen. Dit betekent dat konvooien elkaar bij kruisingen ook niet mogen ontmoeten. Een taak van de MP was dan ook om aan de hand van de beschikbare gegevens, zoals omvang en samenstelling van het konvooi, route, bestemming en tijden, te berekenen wanneer een konvooi met een bepaalde gemiddelde snelheid waar zal zijn. Op grond van die berekeningen wordt het verloop van de konvooien zodanig geregeld dat zij elkaar niet ontmoeten. Daarbij geldt dan bovendien nog dat konvooien richting front voorrang hebben boven andere konvooien.

Begeleiding van een konvooi vereist ook vaardigheid als motorrijder. Degene die op een bepaalde plaats moet blijven om daar het verkeer te regelen of aanwijzingen te geven moet daarna het konvooi weer inhalen om eenzelfde taak elders te kunnen vervullen. Maar niet alle konvooien worden begeleid. Vooral in die gevallen is het van belang dat de route duidelijk is aangegeven. Daarvoor zorgde de MP door het plaatsen van verkeersborden. Het Engelse leger had daarvoor speciale borden, zoals pijl naar boven en pijl naar beneden hetgeen betekent naar en van het front. Bovendien beschikte de MP over zwartmetalen platen waarop met behulp van sjablonen in wit teksten konden worden aangebracht. Dit alles werd tijdens de opleiding in Engeland geleerd en in de praktijk geoefend.

Terug in Nederland en overgegaan naar de Koninklijke Marechaussee werden oefeningen georganiseerd om met de in opleiding zijnde dienstplichtigen een en ander in de praktijk te toetsen. Maar indien het in de praktijk goed wil functioneren is het nodig dat alle deelnemende partijen kennis dragen van de bijzonderheden. Dat was niet altijd het geval. Dit had tot gevolg dat pijlen die naar onder wezen door de deelnemers van een konvooi werden omgedraaid vanuit de gedachte dat ze verkeerd waren aangebracht. Maar veel belangrijker was natuurlijk de vraag of hetgeen was gebaseerd op de ervaringen uit WOII in Europa ook bruikbaar was onder geheel andere omstandigheden. In Nederlands-Indië

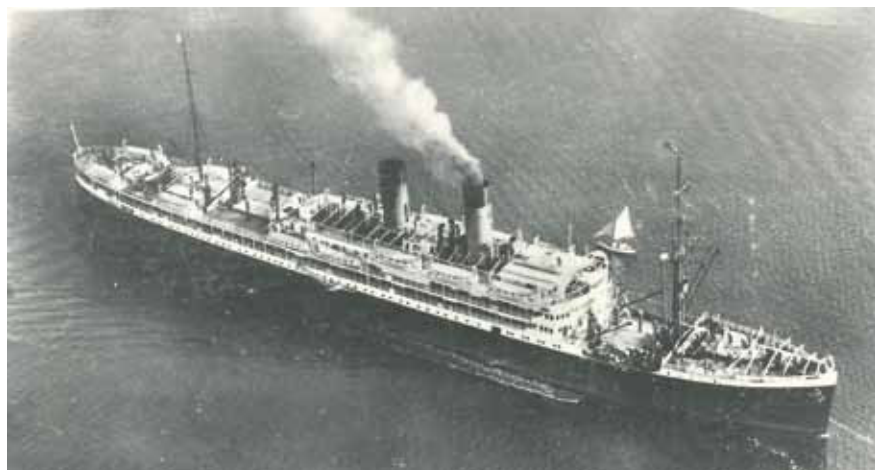
1946/1947. Kapitein. S.J.L. de Jong , commandant 4 MP I

immers was geen sprake van een met de WOII vergelijkbare oorlog. Geen strijd dus tussen grote legers met veel aanvoerlijnen. Geen konvooien die elkaar konden kruisen, maar eigenlijk meer een guerrilla. Zelf heb ik slechts eenmaal met een aantal marechaussees een vrij groot konvooi begeleid op de geleerde manier. Toen is ook gebruik gemaakt van de metalen platen om voor mijnen (nu bermbommen) te waarschuwen. Wat we echter niet hadden voorzien was dat dergelijke platen bijzonder in trek waren bij de plaatselijke bevolking als bakplaat. Vervanging door karton, ander materiaal was op dat ogenblik niet beschikbaar, bracht ook maar tijdelijk soelaas. Eén tropische bui was voldoende voor de ondergang van het karton. Waren er dan helemaal geen konvooien? Jazeker, zo vertrok bijvoorbeeld elke dag vanuit Garoet een burgerkonvooi naar Bandoeng. Een bekende route voor de chauffeurs. Onze taak was een geheel andere: het controleren of er geen smokkelwaar werd vervoerd. Ook waren er kleine konvooien naar de buitenposten. Die gingen echter langs bekende routes maar omdat de wegen onveilig waren ging er een gewapend escorte, niet van de marechaussee, mee.

Het andere aspect kaartlezen of liever oriëntatie was en bleef wel van belang. Bewegwijzering, zeker buiten de

Garoet, juli 1947. Oefening personeel 4 MP I, voorafgaande aan de 1e politionele actie (deze foto: W.Faber, overige foto's bij dit artikel : archief Arie van Veen)

Het troepenschip 'Johan de Witt'.

'Bandoeng, omstreeks 1947'.
Piet Roesink (links) en L.J.L. Vosters op patrouille.
Beiden waren OVW-er en hadden hun opleiding genoten in Engeland. Roesink bleef bij de Koninklijke Marechaussee, terwijl Vosters overging naar de gemeentepolitie in Amsterdam.'

steden, bestond eigenlijk niet. Gelukkig beschikten we wel over goede kaarten – niet altijd langs de officiële weg verkregen – maar ook dan was het zaak op allerlei kleinigheden te letten, zoals het tellen van bochten, het in de gaten houden van de afgelegde afstand e.d. Zelfs het tellen van zijweggetjes bleek niet altijd een betrouwbare methode. Toen bij een nachtelijke operatie een primitief huisje dwars over een zijweggetje was gezet werd dat weggetje – het was nog donker – niet opgemerkt.

Een opleiding kan u eenmaal niet altijd geheel op alle te verwachten en vaak onbekende omstandigheden zijn afgestemd. Maar met een voldoende basiskennis en de nodige improvisatie moet het altijd mogelijk zijn ook bij onverwachte situaties een passende oplossing te vinden. En dat mag natuurlijk ook van de marechaussee worden verwacht.

*Willem Faber,
destijds wachtmeester Koninklijke Marechaussee.*

Vervolg militaire loopbaan Faber

'Willem Faber werd op 25 oktober 1945 bevorderd tot soldaat der 1e klasse, op 11 november 1945 tot korporaal en op 15 april 1946 tot sergeant. Op 4 mei 1946 keerde hij terug naar Nederland en werd ingedeeld bij 2 Divisie Marechaussee Compagnie (2DMC) in de rang van wachtmeester der Koninklijke Marechaussee.

Op 14 oktober 1946 vertrok hij met het troepenschip 'Vollendam' naar Nederlands-Indië, waar hij op 14 november 1946 arriveerde. Tijdens deze reis werd door het marechausseepersoneel, tweeënvijftig man sterk, dienst gedaan als Scheepspolitie (SP). Willem Faber werd na aankomst in Nederlands-Indië, geplaatst op het detachement Garoet van 4 MP I (West-Java).

Hij nam deel aan de 1e politionele actie van 21 juli tot 4 augustus 1947. Willem Faber keerde op 17 december 1947, met het troepenschip 'Johan de Witt' weer terug naar Nederland.

Op het detachement Garoet werd hij afgelost door de wachtmeester J.L.J. Vosters, eveneens een OVW-er, die ook zijn opleiding had genoten in Engeland. Alvorens naar

Nederlands-Indië te worden uitgezonden, was deze vanaf 12 november 1946 belast geweest met de opleiding van dienstplichtige marechaussees in de Koning Willem III kazerne in Apeldoorn.

Onderscheiding

Voor zijn optreden tijdens de 1e politionele actie, werd Faber onderscheiden met het Ereteken voor Orde en Vrede met de jaargesp 1947.'

Ontslag uit militaire dienst

Dit werd aan Faber verleend op 16 januari 1948, na een rekest – met redenen omkleed – te hebben ingediend bij de Minister van Oorlog.

Verdere loopbaan mr. Willem Faber

Willem Faber vervulde na zijn voltooide rechtenstudie, in Nederland eerst een functie bij het voormalige militaire ambtenarengerecht; zijn laatste functie was voorzitter van de, eveneens voormalige, Raad van Beroep. Hij is een trouw bezoeker van de Veteranendagen en reünies.

Aanvullende informatie van W. Faber:

'Binnenkort verschijnt in het Militair Rechtelijk Tijdschrift een artikel van mij over van bepaalde zijde geuite beschuldigingen over het gewelddadig optreden van de Nederlandse troepen in Nederlands-Oost-Indië. Dit is meer een juridisch artikel, maar het kon mij wel eens aanleiding geven een en ander te belichten voor de Marechaussee in relatie tot het handelen met overschrijding van bevoegdheden. Ik heb daarvan verschillende voorbeelden meegemaakt.'

Wij houden U op de hoogte. <einde caption>

Reacties op, of bijdragen aan deze rubriek, kunnen rechtstreeks ingediend worden bij Arie van Veen, Wingerdweg 69 hs, 1032 AA Amsterdam, telefoon 020-6328959, mail ajvanveen1403@hetnet.nl

Reservisten goed vertegenwoordigd op 'KMar Serious Request'

De week voor Kerst 2013 was Nederland weer volledig in de ban van 3FM Serious Request, een samenwerking tussen Radio 3FM en het Nederlandse Rode Kruis om geld in te zamelen voor een goed doel. De IBT-organisatie van de KMar heeft in het voorjaar van 2013 het idee opgevat om door middel van een RUN-BIKE-RUN ook vanuit de Marechaussee geld in te zamelen.

Run-bike-run

De deelnemers liepen en fietsten van Apeldoorn naar Leeuwarden om daar het geld te overhandigen aan de DJ's in het Glazen Huis van 3FM Serious Request. Een prachtig initiatief waarbij ook de reservisten van de KMar, met vijf van de ruim veertig deelnemers, goed vertegenwoordigd waren. Na noeste voorbereiding en training was het op 20 december 2013 eindelijk zover. Speciaal voor de actie was er die morgen een bijzonder appel in Apeldoorn. Het hele OTCKMar stond opgesteld op het Square om de deelnemers succes te wensen en uit te zwaaien bij de start van de tocht. Na bemoedigende woorden van kolonel Egon Hoppe gaf hij om stipt 08.00 uur het startschot en begonnen de deelnemers aan dit bijzondere avontuur.

Naar Leeuwarden

Lopers en fietsers startten tegelijk aan de tocht waarbij in totaal 135 kilometers werden afgelegd. Tijdens de route is er vervolgens in totaal vier keer 10 kilometer hardgelopen waarbij elke 10 kilometer hardlopen werd afgewisseld met 25 kilometer op de mountainbike. Iedereen kon zelf bepalen aan hoeveel onderdelen hij/zij deelnam. De echte 'diehards' wisselden lopen af met fietsen en legden zo het hele parcours af. Om het geld voor Serious Request bij elkaar te krijgen had iedere deelnemer zelf al minimaal 150 euro sponsorgeld verzameld. Daar kwam het geld nog bovenop van de donoren die zelf niet mee deden aan de actie maar deze wel financieel ondersteunden.

Goede verzorging

Dat het evenement zo geweldig goed verliep, kwam zonder meer ook door de enorm goede begeleiding en verzorging tijdens de tocht. Langs de mooie route door Gelderland, Overijssel en Friesland was er om het uur een verzorgingspunt met voldoende voedsel en drinken. Verder beschikte de groep over een eigen touringcar met masseur en natuurlijk waren er motorrijders die er steeds voor zorgden dat men, zonder stil te staan, veilig door het verkeer werden geloodst. Uiteindelijk bereikten de reservisten Louis Rippen, Anton van Dorp, Peter van der Struijk, Esther Bredewold en Theun Doevevans aan het eind van de middag, na negen uur fysieke inspanning, de rand van Leeuwarden.

Tienduizend euro

Vanaf hier liepen ze met alle deelnemers en verzorgers met

Foto: De bikkels Esther, Louis, Theun, Peter en Anton (vlnr)

fakkels in de hand, aangemoedigd door het publiek, richting het Glazen Huis op het Wilhelminaplein. Hoogtepunt was natuurlijk de aankomst op het plein en de overhandiging van een cheque ter waarde van 10.000 Euro aan DJ Giel Beelen. KMar Serious Request was een fantastische ervaring waarmee de KMar mededoor de deelname van de reservisten een heel mooi visitekaartje heeft afgegeven. Hopelijk krijgt dit initiatief in 2014, wanneer het huis in Haarlem staat, een vervolg. Dit niet alleen voor het goede doel dat dan gesteund wordt, maar ook voor al die collega's die dan (opnieuw) wde kans krijgen om aan dit geweldige evenement deel te nemen!

Jeneverkruisen voor reservisten

In de vorige editie van Marechaussee Contact (februari 2013) is op pagina 16 bij dit onderwerp een pijnlijk foutje geslopen, waarvoor excuses. De namenlijst van de gedecoreerden kwam uit het jaar daarvoor. Op 6 december 2013 zijn de kruisen of het jaarcijfer uitgereikt aan de volgende reserve-officieren: de kapiteins Van der Wolf en Van Delft, de majoors Van Dorp en Den Hertog, alsmede de luitenant-kolonels Kremer en Poortier. Kapitein Swarts en luitenant-kolonel Van Zanen waren verhinderd. Nieuw was ook dat de plechtigheid plaats vond op het OCTKMar te Apeldoorn en wel voor alle te decoreren KMar-officieren.

Marechaussee van 1875 tot 1895

Reeks verhalen uit de oude doos. Deel 7: overplaatsing naar de brigade Philippine, het overlijden van zijn moeder en een veldwachter die zelfmoord pleegt (tot 'verrukking' van de bewoners)

In de vorige afleveringen van deze serie maakten wij kennis met oud-collega Pieter-Jan Poulusse uit Tholen, die van 1875 tot 1895 bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee heeft gediend. Zijn avonturen heeft hij later in biografievorm vastgelegd in 252 korte verhalen die een goed beeld geven van het harde leven in de tijd van onze (over)grootouders. In deel 6 verhaalde hij over zijn examen tot brigadier, zijn overplaatsing naar de saaie brigade Sas van Gent en een meeldief die zichzelf in de cel verhing.

In deze aflevering wordt hij overgeplaatst naar de brigade Philippine aan de grens met België, overlijdt zijn moeder (en slaagt hij er niet in op tijd bij haar begrafenis aanwezig te zijn) en berooft de gemeenteveldwachter zich door verdrinking van het leven.

Wij vervolgen zijn dagboekverhalen uit die tijd en handhaven daarbij zijn authentieke schrijfwijze met alle eigenaardigheden van dien.

Philippine 12 Juni 1879.

"Op gemelde datum ben ik overgeplaatst naar die brigade. Een andere gelegenheid om mijn huishoudelijke goederen vervoerd te krijgen dan met een ezelaar bestond er destijds niet. Die zelfde datum was mijn benoeming tot brigadier effectief en getekend door de Inspecteur van het Wapen. Philippine een klein plaatsje met ongeveer 600 inwoners, gelegen aan de rivier de Braakman en onmiddellijk aan de Belgische grens. (noot redactie: het plaatsje telt thans 2130 inwoners). De inwoners vonden grotendeels hun bestaan in de mosselhandel, die welig in die rivier groeien en vet werden. Volgens een traktaat in 1830 met België gesloten mogen de mosselbanken in de Braakman niet verpacht worden maar moeten voor een tijdvak van zeven jaar telkens verloot worden onder Nederlandse en Belgische vissers. Van af het begin van dat traktaat was te Philippine een detachement militairen gestationeerd tot handhaving van dat traktaat. Later is dat detachement vervangen door een Brigade marechaussee.

Het was regel dat bij het eindigen van de zevenjarige termijn voor de verloting van de mosselpercelen de bazen een groot aantal visconsenten in hun bezit trachten te krijgen, meer dan een arme kleine visser, die slechts op een consent kon meedingen. Kort voor dat de verloting weer plaats moest hebben, kwam ik te Tholen, mijn geboorteplaats, in gesprek met de voorzitter van het visbestuur om over de bestaande wantoestanden te spreken. Over die mededeling stond hij verslagen en vroeg mij wat te doen om daarin verbetering te brengen. Ik stelde hem voor geen verloot perceel te gunnen na alvo-

rens ieder met zijn vaartuij, dat moest voorzien van staand en lopend want, geschikt om ten alle tijde het door hem gelote perceel te kunnen bevissen. Dat voorstel werd goed bevonden en nadat bij de inspectie gevolgd na de verloting overtuigend was gebleken er een groot aantal gegadigden, die een perceel geloot hadden "wel of niet een onvoldoende vaartuij konden vertonen." Mijn voorstel is op dringend verzoek van de voorzitter geheim gehouden om te voorkomen van onaangenaamheden. De ontevredenheid onder de heersende bazen was niet te beschrijven".

Het sterven van mijn moeder.

"De correspondentie per post liet destijds te Philippine nog veel te wensen over, 's morgens één bestelling vanuit Sas van Gent en 's middag één vanuit IJzendijk, beiden diensten werden door een postbode te voet verricht. Op een zekere namiddag ontving ik een brief uit Tholen inhoudende het droevige bericht dat mijn moeder, die sinds enige tijd lijdende was, was overleden. Terstond begaf ik mij te voet naar Sas van Gent teneinde verlof te vragen om mij de volgende dag naar Tholen te kunnen begeven tot bijwoning van haar begrafenis. De volgende morgen heel vroeg te voet naar Sluis om vandaar ter eerste trein over Hulst, St. Nicolas, Antwerpen, Rozendaal, Bergen op Zoom te kunnen bereiken. Vandaar te voet naar Tholen gemarcheerd waar mij, het was reeds in de namiddag, door de veerman werd meegegeeld dat mijn moeder reeds in de voormiddag was ter aarde gesteld. (noot redactie: anno nu is de afstand tussen Philippine en Tholen 67 km en kan te voet in 13,30 uur worden afgelegd) Die tijding deed mij een ontroering aan, die ik met geen mogelijkheid beschrijven kan. Bij mijn thuiskomst vond ik daar de lege stoel op de plaats waar mijn moeder in haar leven steeds had gezeten.

De correspondentie uit de districten van Zeeland was aller droevigst geregeld. Aan de postdirecteur om mij per telegram te zenden, werd door hun gezegd dat zulks niet kon wegens gebrek aan aansluiting met Philippine. Had hij de bestaande aansluiting van Sas van Gent en verder per bode gedaan, dan

Philippine, Gent-sebreedstraat met links de marechausseekazerne.

Het wapen van Philippine

was ik op tijd in Tholen aangekomen en had ik mijn moeder nog even kunnen aanschouwen”.

Gevonden lijk wegens verdrinking.

“Bij onze thuiskomst na het schijfschieten te Neuzen werd mij door de gemeente veldwachter meegedeeld een ongeveer 17 jarige Belgische jongen die namiddag zwemmende verdronken was in de Braakman. Het lijk lag thans aan de zeedijk ter plaatse waar het uit het water gehaald was. Zijn vader wonend in Bouchoute België van het ongeval in kennis gesteld, had zijn zoon tot op het hemd na van alle kleding ontdaan en zich toegeëigend. Het lijk werd op mijn last naar het lijkenhuis te Philippine vervoerd en de vader te kennen gegeven dat de begrafening te Philippine zou plaats hebben. Hij gaf te kennen geen zorg voor zijn zoon te hebben wat kerkelijke plichten, zowel wat het begraven betrof, ofschoon hij Rooms Katholiek was. De geneeskundige verklaring hield in dat hij aan een hartverlamming was overleden, ontving ik voor de begrafening van de te Bouchoute wonende geneesheer”.

Handeling van de Belgische Justitie met een uitlevering van een Hollandse verdachte.

“Hoe de Belgische politie met een aanvraag handelde tot uitlevering van een in België aangehouden Hollandse verdachte, wegens een koe diefstal te IJzendijke gepleegd. De vermoedelijke dader was door mij gesignaleerd in een herberg langs de grote weg te Bouchoute (België) en het toeval wilde dat bewuste persoon met de ontvreemde koe daar vroeg om die te mogen stallen, omdat hij aan een slager te Bouchoute zou trachten die koe te verkopen. Na zijn vertrek werd de Belgische politie te Aspenede gehaald, die de vermoedelijke dader arresteerde en opzond naar Gent. Proces-verbaal werd opgemaakt van het gebeurde en van Gent naar Middelburg gezonden. De rechtbank te Middelburg verzond een aanvraag tot uitlevering aan de bevoegde autoriteit te Gent en door diens tussenkomst kwam de verdachte daarvan in het bezit. Deze verborg de stukken heimelijk in zijn kousen en toen de bij verdrag bepaalde tijd was

verstreken, werd hij, de verdachte van Rijswijk, op vrije voeten gesteld. Door de nood gedwongen meldde hij zich enige dagen daarna bij de Marechaussee te IJzendijke, waar hij de bewuste stukken te voorschijn haalde”.

De veldwachter die zich zelf van het leven beroofd.

“Op een zekere morgen stonden de inwoners te Philippine in verrukking over de gemeente- veldwachter, die 's nachts in stilte zijn woning heimelijk had verlaten en door verdrinking in de rivier de Braakman zich van het leven had beroofd. Dat was wel het eerste belangrijke voorval wat ik te behandelen kreeg. Toen mij de tijding ter ore kwam ging ik met een marechaussee de Braakman in, het was toen laag water en zagen al spoedig iets boven de watervlakte, dat mij deed vermoeden het lijk van de veldwachter te zijn. Het aangezicht was reeds onkenbaar gehavend door de krabben, een moeilijk te beschrijven ontmoeting voor iemand die nog nimmer een mensen-lijk heeft gezien, zoals met de marechaussee het geval was. Door de ontstane vacature werd de zoon van de veldwachter direct tijdelijk door de burgemeester in dienst gesteld. Bij sollicitatie werd hij op nummer 1 van de voordracht gesteld, de knecht van de pastoor op 2 en nummer 3 de onbezoldigde rijksveldwachter Storm. Uit drie kandidaten werd laatstgenoemde door de Commissaris van de Koningin benoemd. Over die benoeming stond geheel Philippine verbaasd en werd het Hoofd van de School van die benoeming beschuldigd”.

Met dank aan Peter Poulusse. Bewerkt door wmr1 b.d. H.A. Basten, archivaris van het Museum der Koninklijke Marechaussee te Buren.

Deze serie over de dienstperiode van Pieter-Jan Poulusse, waarin hij als marechaussee, brigadier en wachtmeester de maatschappij moest beschermen tegen bedelaars, visstrovers, zigeuners, smokkelaars, dronken collega's, manschappen en dominees, wordt vervolgd.

Eerste Algemene Ledenvergadering Reünievereniging MC

Tijdens de SMC-contactmiddag van 13 maart werd 'tussen-door' de eerste Algemene Ledenvergadering van de Reünievereniging Marechaussee Contact (RVMC) gehouden. Negentien RVMC-leden bespraken, onder ad interim-voorzitterschap van Eelco Bouwman, naast enkele formele agendapunten de aard en noodzaak van RVMC. Nadat verenigingsaangelegenheden als verslagen, kascommissie, kascontroles en begrotingen aan de orde waren geweest, werd gesproken over de door CKMar, in het kader van 200 jaar KMar, te organiseren dag op 3 oktober aanstaande. Hierover zijn, zowel bij het bestuur van RVMC als dat van SMC, behalve de datum nog weinig details bekend. Niets meer aan de orde zijnde sloot de 'hulp-voorzitter' de vergadering en kon men zich weer voegen bij de 'echte' RVMC-voorzitter, Roel Gras en de deelnemers aan de door hem georganiseerde contactmiddag.

Dienstplichtige marechaussees van lichting 1959-1 in Buren

Na vijfenvijftig jaar eenentwintig oud-marechaussees van één dienstplichtige lichting bij elkaar brengen is een hele prestatie. Toch is het de organisatoren van een reünie weer gelukt. Op 26 maart kwam de in de kop van dit artikel genoemde lichting bij elkaar in Buren. Op verzoek van de redactie schreef Edward Woldendorp een verslag.

Reünie 1959-1, vijfenvijftig jaar later

Er moest enig speurwerk verricht worden om het postadres of e-mailadres van twee lichtinggenoten te vinden. Het was een mooie bijeenkomst op 26 maart in het Marechausseemuseum in het historische stadje Buren in de Betuwe.

De bijeenkomst begon natuurlijk met koffie. Piet Baens en zijn vrouw Riet hadden heerlijke Limburgse vlaaien meegebracht uit Weert.

Sjaak van der Neut sprak de 'manschappen' toe en er werd stilgestaan bij de kameraden, die ons sinds de laatste ontmoeting in 2009 ontvallen zijn.

De badges met de namen waren niet voor niets uitgereikt. Het valt soms niet mee een gezicht aan een naam te verbinden, maar na enig praten kwamen er weer vele herinneringen boven drijven.

Het programma

Daarna volgde er een rondleiding door het museum onder

deskundige leiding, waarbij 59-1 de gids soms details wist te noemen, die hij niet kende.

De uitstekende lunch met twee soorten soep, kroketten en broodjes moet ook vermeld worden; hulde aan de dame, een lid van het museumteam, die dit verzorgde.

Hierna vertelde oud-marechaussee Joost Visbeen over zijn loopbaan bij Koninklijke Marechaussee en politie.

Over zijn werk bij de recherche heeft hij enkele boeken geschreven, die hij de reüniegangers (te koop) aanbood. Tenslotte werd er nog enige tijd nagepraat, waarna een ieder zich weer huiswaarts begaf.

Het was een mooie dag!

Misschien was het niet de oudste lichting, die een reünie hield, maar het is toch wel bijzonder om na zo lange tijd de belevenissen van 1959/1960 te bespreken.

Het lijkt wel of de gesprekken interessanter en waardevoller worden naarmate men ouder wordt.

Met een : 'Wie weet, zien we elkaar in 2019 weer' eindigde Edward zijn verslag.

De redactie van Marechaussee Contact dankt hem voor zijn verslag en hoopt dat menig andere beroeps- of dienstplichtige lichting geïnspireerd wordt, met name door de laatste paar zinnen, om ook zelf eens een reünie te organiseren!

SMC-seizoen begonnen met contactmiddag in Buren

Vorig jaar begon het verslag van de traditionele Burense SMC-contactmiddag met de vermelding van sneeuwvlokken die op het mooie stadje neerdaalden... op 13 maart 2014, precies één jaar en één dag later, was het bijna zomer in De Betuwe met 18 graden! Van heinde en verre kwamen SMC-begunstigers, sommigen met hun partner, naar de dependance van het Marechausseemuseum.

Opening

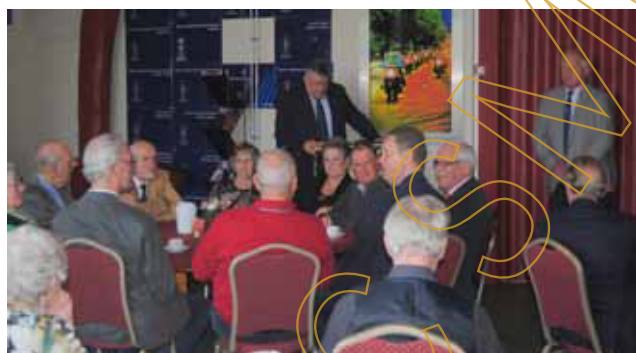
De begroeting van de aanwezigen verliep dit keer anders dan anders. Vanwege plezierige familieomstandigheden waren zowel de SMC-voorzitter als de museumdirecteur, tegenwoordig één persoon, Jack Vlaming, verhinderd. Dus geen nieuwtjes van het museumteam en geen SMC-informatie. In zijn plaats verwelkomde penningmeester Eelco Bouwman iedereen. Hij begon zijn begroeting met de mededeling dat tijdens deze contactmiddag de eerste algemene vergadering van de in 2012 opgerichte SMC-reünievereniging wordt gehouden. Na een en ander nog eens zeer duidelijk toegelicht te hebben vroeg hij de aanwezige leden van de vereniging hem straks te volgen naar de vergaderkamer van het museum. De enkele vragen over dit onderwerp werden door Eelco beantwoord, waarna hij het woord gaf aan Roel Gras die de gang van zaken van deze contactmiddag besprak, hierna kon ieder zijn eigen gang gaan. Mits men maar op tijd terug was in de dependance voor het buffet.

Terwijl de veteranen en post-actieve leden van de reünievereniging vergaderden gingen de meeste andere aanwezigen door met waar zo voor de opening al mee bezig waren, gezellig bijpraten!

Enkelen trokken Buren in om even later op een van de plaatselijke terrassen van het zonnetje te genieten. Anderen bezochten het museum, waar onder andere de gloednieuwe expositie over de werkzaamheden van de Marechaussee op de Nederlandse burger- en militaire luchthavens kon worden bekeken.

Buffet

Rond half vijf was iedereen weer in de dependance waar men op uitnodiging van Roel Gras eerst even de gelegenheid kreeg om zich al vast te verlekken aan het intussen

Eelco Bouwman begroet de aanwezigen namens SMC-bestuur

Samen eten en bijpraten Prima buffet!

opgestelde buffet. Iets later opende hij het buffet en kon iedereen er van genieten. Samen eten bleek ook nu weer een mooie gelegenheid om nader kennis te maken en ervaringen uit te wisselen. Waarbij het maar weer eens opviel dat SMC een bijzondere 'club' is. Het blijft mooi dat oud-beroeps marechaussees en hun oud-dienstplichtige collega's op zo'n prettige manier bij elkaar kunnen zijn.

TRIS-monument onthult

Op 27 november 2013 werd bij Fort Zeelandia in Paramaribo door de Surinaamse minister van defensie Lamuré Latour en generaal b.d. Peter van Uhm een monument onthuld ter nagedachtenis van de 45 Surinaamse en Nederlandse omgekomen Tris-militairen¹. Deze plechtigheid werd bijgewoond door de KMar-genodigden Piet Hus, Ronald Dongor en Ben Langendoen. Op onze website is meer informatie over deze ceremonie te vinden.

¹ TRIS: Troepenmacht in Suriname

Terug naar oude werkplek in Bosnië

Enige tijd geleden plaatsten we in MC een oproep, waarin we onze lezers vroegen om hun ervaringen op papier te zetten als ze een vroegere werkplek in het buitenland bezocht hadden. Wij ontvingen onderstaand relaas van SMC-begunstiger Dolf Prins uit Purmerend die al twee keer op de motor zijn oude werkplekken in Bosnië bezocht (voormalig Joegoslavië).

De auteur

Dolf Prins, geboren en getogen Amsterdammer kwam in 1974 in dienst bij Het Wapen, nadat hij zijn dienstplicht als 'gemeen soldaat' in Utrecht had vervuld. Na zijn wachtperiode op Soestdijk ging zijn loopbaan verder op de brigades Amsterdam en Amsterdam-Bijstand. In 1995 werd hij bij de recherche op Schiphol geplaatst en werd daar bevorderd tot eerste luitenant (elt) en aangesteld als teamleider recherche. Vanaf Schiphol werd Dolf Prins in 2004 uitgezonden naar Bosnië in het voormalig Joegoslavië waar hij de functie kreeg van detachementscommandant KMar op Dutchbase Bugojno.

In 2009 ging hij met FLO. Zijn tijd vult hij nu met een freelance-baan en afroepwerk voor een grote bank. Hij is ook een radio-zendamateur, maar zijn grootste hobby is toch motorrijden samen met zijn vrouw en dochter die elk een eigen 'bike' hebben.

'Terug naar Bugojno' Dolf Prins aan het woord:

Zowel in 2012 als in 2013 ben ik samen met mijn vrouw en mijn beste vriend met zijn vrouw op motoren, terug geweest naar Bosnië-Herzegovina en Kroatië. Sinds ik met FLO ben heb ik meer tijd om te reizen.

In juli 2004, ben ik voor SFOR uitgezonden geweest als detachementcommandant voor de KMAR. Ik was geplaatst op de brigade Dutch Base in Bugojno en was eindverantwoordelijk voor de politietaken en het daaruit voortvloeiende Marechaussee-product voor Bosnië-Herzegovina en een deel van Kroatië.

De Nederlandse militairen mochten namelijk in een lang weekend, vanuit Bosnië-Herzegovina naar Trogier in Kroatië om daar op adem te kunnen komen.

Wij als Marechaussee hadden daar de politietaken voor de Nederlandse krijgsmacht, omdat wel eens iets mis ging of er hulp verleend moest worden. Wij werkten samen met de lokale Policija in Trogier.

Ook hebben wij daar nog een post gehad die de doorlaatpost op de Bosnische luchthaven van Split bemande, ten behoeve van de Nederlandse krijgsmacht en de veiligheidscontrole op uitreis. De collega's gingen dan voor een week naar Kroatië en deden daar hun werk.

Het bleef voor mij een vreemde gewaarwording dat wij als Koninklijke Marechaussee in Kroatië rondreden in voertuigen met KMar-striping voor de militaire politietaken en dat Nederlanders daar rondreden met hun caravans en campers om er hun vakantie te vieren.

Op de Metal Factory in Banja Luka, bij het Nederlandse contingent, was ook een post ingericht. Deze was belast met de

politietaken en ook op Banja Luka International Airport met de veiligheidscontrole op uitreis.

Ik herinner me Bosnië als een smerig land met veel armoede. Bosniërs gooiden overal hun afval weg. Dat afval bestond uit oude koelkasten, meubels, auto's en dergelijke. Dat kwam je overal in de natuur tegen. Het dagelijks huisvuil werd vanaf de brug in de snelstromende rivier gegooid en dreef vanzelf in de richting van het Servische gedeelte. Als je dan langs de rivier reed, zag je het vuil tot vier meter hoog in de bomen hangen.

Op maandagochtend reed ik altijd van Bugojno naar Banja Luka voor de wekelijkse vergadering met het Nederlandse contingent. Dit was een rit van ruim twee uur. Bij de grens met het Servische deel van Bosnië was een groot vangnet over het water gespannen om het vuil uit het Bosnische deel tegen te houden. Over honderden meters lag vuilnis tegen deze barrière. Grijpers schepten het uit het water en deponeerden het op de oevers, waar hoge bergen afval ontstonden. De Serviërs hadden het er maar druk mee. De Bosniërs dachten waarschijnlijk: 'Wie het krijgt mag het houden' en kwamen zo makkelijk van hun huisvuil af.

Tijdens mijn verblijf in Bosnië ging SFOR over in EUFOR. Ik kan dus als één van de weinigen zeggen dat ik aan twee missies heb deelgenomen, terwijl ik maar één keer ben uitgezonden.

De overgang was nog een hele operatie. Alle voertuigen moesten van de ene op de andere dag worden voorzien van nieuwe stickers en ook de uniformen werden voorzien van nieuwe herkenningstekens. De Defensiekrant heeft hier toen nog een heel artikel aan besteed.

Tijdens ons verblijf op motorvakanties in Bosnië hebben wij veel plaatsen en bezienswaardigheden bezocht. Wij zijn onder andere in de volgende plaatsen geweest: Bugojno, Banja Luka, Sarajevo, Jajce, Bihac, Livno, Mostar, Vitez, Marconigrad, Kupres en andere. Dit zijn plaatsen die heel bekend zijn voor collega's die naar voormalig Joegoslavië uitgezonden zijn geweest.

Wij hebben vele kilometers door Bosnië gereden en daarbij viel op dat dat gebiede stuk schoner is geworden. Het vuil uit de bomen was weg en zwerfvuil kwam je haast niet meer tegen. Ook de wegen zijn verbeterd, waarschijnlijk onder invloed van subsidies van de Europese commissie. Ik kan mij nog goed herinneren dat er in Jajce een metaalfabriek was gevestigd. Als je er langs reed keek je recht in het open vuur van de metaalovens. De verbrandingsgassen werden afgevoerd met schoorstenen van ongeveer vijftien meter hoogte. Omdat Jajce in een dal lag, bleef de rook en andere nare uitstoot in het dal hangen en vormde een deken van vervuiling over het plaatsje. Je kon dat al van ver zien. Nu ik er terug was, bleek deze fabriek gemoderniseerd en was er geen sprake meer van kwalijke uitstoot. Eindelijk zag ik Jajce zoals het is, onder een heldere hemel. Ook zag ik minder waarschuwingen voor mijnen. Kennelijk is hier dus ook hard aan gewerkt, maar ze zijn er nog steeds. Dus toch maar op het asfalt gebleven en zeker niet off road gereden!

Tijdens ons laatste verblijf in Bugojno overnachtten we in hotel Heko. Dat is vanaf Dutch base aan de doorgaande weg naar de tunnel van Kupres. Zij wilden ons graag hebben maar dat ging bijna niet door omdat het hotel geen garage heeft. Wij wilden onze dure motoren niet op straat parkeren. Bij wijze van service mochten wij onze vier motoren achter de bar parkeren. Dat kun je je niet voorstellen in Nederland. Zit je op het terras wat te eten en dan komen er vier buitenlandse motorrijders tussen de tafels doorrijden om vervolgens hun motoren binnen te stallen. Echt een ongekende vriendelijkheid daar. Van hieruit hebben wij ook het centrum van Bugojno opnieuw verkend.

Verder brachten wij een bezoek aan de plek waar Dutch base heeft gestaan. Daar stond alleen nog de oude fabriek en de contouren van Dutch base. In 2012, toen ik de eerste keer terug was, wapperde er zelfs nog een gerafelde Nederlandse vlag. De hekken stonden er nog en je kon zien waar de wegen hadden gelopen, maar alles was overgroeid met onkruid en jonge bomen. Dutch base is teruggegeven aan de natuur.

Natuurlijk hebben wij ook nog een bezoek gebracht aan de Stari Most (oude brug) in Mostar. Wat is het daar toeristisch geworden. Allemaal souvenirwinkels en bussen vol toeristen. De plaatselijke bevolking slaat er een slaatje uit door je een (openbare) parkeerplaats toe te wijzen en daar geldt voor te vragen. Daarvoor mochten wij de helmen op de motoren laten liggen. Toen wij terug kwamen, was er geen 'parkeerwacht' meer te zien, gelukkig lagen de helmen er nog. Omdat ik al een paar keer in Sarajevo was geweest en wist hoe die stad er uitzag na al de beschietingen hadden wij besloten een rondrit door Sarajevo te maken. Dit heeft op mijn medereizigers, een diepe indruk gemaakt. In Sarajevo zijn nog steeds de sporen van de beschietingen en bominslagen te zien. Ongelofelijk dat dit niet hersteld wordt na al die jaren. Wij reden langs de overdekte markt waar de bomaanslag op winkeland publiek heeft plaatsgevonden. Er is hier zelfs een herdenkingsplaquette voor opgehangen.

In Sarajevo verbleven wij in een heel groot statig hotel in een park waar je met paard en koets een rondritje kon maken. Wij waren de enige gasten in dat hotel. De parkeerplaats stond vol met dure auto's van de eigenaar en zijn familie. Onduidelijk waar dat allemaal van betaald wordt! De eigenaar benadrukte dat wij de motoren best tussen de auto's konden neerzetten en er niets zou gebeuren.

Als je op uitzending bent denk je regelmatig terug aan Nederland, je familie, vrienden en huisdieren. Des te mooier is het als je samen met je dierbaren terug keert naar die omgeving en hen daar deelgenoot van maakt. Al met al heeft de terugkeer naar mijn oude woon- en werkplek in Bosnië-Herzegovina een diepe indruk op mij gemaakt en kijk ik terug op een geweldige ervaring. Graag had ik hier tijdens de aangekondigde Balkanreünie in Apeldoorn op 16 november jongstleden op teruggekomen en hoopte daar mijn collega's weer te ontmoeten. Helaas is deze reünie uitgesteld vanwege het geringe aantal aanmeldingen. Maar ja wie weet, wat in het vat zit verzuurt niet.'

Nieuwe begunstigers

J.A.M. Ausems
Dpl 60-2

C.A. Elbers
Ber 50-2

J. Nijkamp
Ber 80-2

O.W. van Vliet
Dpl 79-1

T.A. Berends
Ber 78-3
UNIFIL; MFO

L. Faber
Ber 73-5
MFO

G.A.G. van Ommeren
Ber 54-5

H.A.G. Wanders
Ber '91
Afghanistan ISAF

G.J. Biesheuvel
Ber 73-6
UNIFIL

J.P. Koldewijn
Dpl 87-3

E.H.B. Remmerswaal
Dpl 60-2

M. Weimar
Res

R. Veugeliers
Dpl 79-4

Wij heten de nieuwe begunstigers van harte welkom. In totaal vormen nu 2985 begunstigers, die dienen of gediend hebben bij de Koninklijke Marechaussee, het Korps Politietroepen of het Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee (of hun partners) en afkomstig zijn uit alle delen van onze bevolking, een substantiële kring van vrienden rondom het Wapen der Koninklijke Marechaussee.

Het Bestuur SMC

Overleden begunstigers

J.L. Baas
Geboren 12 september 1927
Overleden 9 januari 2014
Dpl Ned. Indië; 4 GRPI

P. Pel
Geboren 17 januari 1933
Overleden 6 maart 2013
Dpl 52-3

E.W. Bosman
Geboren 7 maart 1927
Overleden 25 februari 2014
Dpl 5 DMC; Ned. Indië; 4
MPI; MPIV; MPV
Ber '50-'82

J.R. Piening
Geboren 8 oktober 1935
Overleden 19 december
2013
Dpl 55-2

W.J. Hamstra
Geboren 7 oktober 1951
Overleden 6 februari 2014
Ber 69-4
SFOR

J.B. Faber
Geboren 12 maart 1928
Overleden 23 maart 2014
Dpl Ned. Indië; 401 BI; 6-RS;
Just afd MPV

H. Lok
Geboren 10 augustus 1926
Overleden 13 februari 2014
Dpl 3 DMC; Ned. Indië;
1 MPIII

J.G. Mast
Geboren 21 januari 1947
Overleden 26 februari 2014
Ber 65-2

Bestuur en redactie Stichting Marechaussee Contact betuigen de nabestaanden hun medeleven en wensen hen sterkte toe.

Herinnering betaling begunstigerbijdrage 2014

Voor zo ver u dat nog niet hebt gedaan wordt u dringend verzocht om de begunstigerbijdrage 2014 te betalen

U kunt dat -bij voorkeur- doen door SMC te machtigen om de begunstigerbijdrage jaarlijks van uw rekening af te schrijven. Deze machtiging kunt u afgeven met het formulier dat bij het decembernummer 2013 van Marechaussee Contact was gesloten. Heeft u dat formulier niet meer, vraag aan onze administratie begunstigerbijdragen om toezending van dit machtigingsformulier, voor emailadres of telefoonnummer zie informatie op pagina 27: P. van Sprang. U kunt de bijdrage ook overmaken door middel van Internetbankieren. Nog beperkte tijd is het mogelijk om uw bijdrage te betalen met de u in december 2013 toegezonden acceptgirokaart (gevoegd bij het decembernummer 2013 van Marechaussee Contact). Betalingen kunt u doen op bankrekening NL82 INGB 0003 9121 06 ten name van SMC te Nieuw Vennep.

Indien u al een machtiging aan SMC heeft afgegeven dan dient u niet meer op een andere wijze te betalen!

De Begunstigerbijdrage 2014 is minimaal:

- € 15,00 voor in Nederland wonende begunstigers
- € 20,00 voor buiten Nederland wonende begunstigers
- € 7,50 voor weduwen van ons ontvallen begunstigers

Betaling van een hogere begunstigerbijdrage is zeer welkom omdat we hiermee de doelstellingen van SMC kunnen blijven realiseren.

Wij maken graag van de gelegenheid gebruik om het grote aantal begunstigers dat inmiddels de begunstigerbijdrage 2014 heeft betaald, vaak met een bedrag hoger dan de minimumbijdrage, daarvoor namens het SMC-bestuur te bedanken. Eveneens hartelijk dank voor de goede wensen die de betalingen vaak vergezelden.

Eelco Bouwman – SMC-penningmeester & Piet van Sprang – administrateur begunstigerbijdragen

Stichting Marechaussee Contact

Marechaussee Contact (MC) verschijnt zes maal per jaar en wordt verstrekt aan begunstigers van de Stichting Marechaussee Contact.

Nieuwe abonnees dienen zich derhalve eerst aan te melden als begunstiger. Hoewel uiterste zorg is besteed aan MC, aanvaardt noch de redactie, noch de stichting enige aansprakelijkheid voor eventuele fouten en/of onvolkomenheden in het blad.

Voorzitter

J. Vlamming
e-mail: vlamingj@gmail.com

Vice-voorzitter

G.N. Roes
e-mail: gerard.roes@planet.nl

Secretaris SMC

P. Scholte
Postbus 125
7590 AC Denekamp
Tel. 0049 594 1999099
e-mail: scholte.p@gmail.com
Tevens adres voor overlijdensberichten
SMC-begunstigers

Penningmeester

E. Bouwman
tel: 071 - 5416060
email: e.bouwman@ziggo.nl
algemene bankrekening:
IBAN: NL82 INGB 0003 9121 06
BIC: INGNL2A
Bankrekening SMC-artikelen
IBAN: NL34 INGB 0000 9164 46
BIC: INGNL2A

Aanmeldingen, adresmutaties en

werving
C. de Boom
Johan Frisplein 23
8071 LX Nunspeet
Tel. 0341-257129
e-mail: c.dboom@chello.nl

Administratie begunstigerbijdragen

P. van Sprang
Tel. 0252-674279
e-mail: begunstigersbijdragen@marechausseecontact.nl
Bankrekening 3912106 t.n.v. SMC te Nieuw Vennepe
IBAN: NL82INGB0003912106
BIC: INGBNL2A

Commissie reünies, contactdagen en herdenkingen

R. Gras
Walstro 33
1273 BH Huizen
Tel. 035-5258313
e-mail: roelgras@hetnet.nl

Veteranen

F. H.C. Meijer
Tel. 0341-417087
e-mail: frans.meijer@kpnmail.nl

Indiërubriek

Zie adres aldaar

Redactie

J. Vlamming, R. Bouwman, F.H.C. Meijer, W.A. Geense, E.C.G. Boom, M.N.M. Broekhuizen-Klijnhout, E.A.W. Damen

Redactieadres

Weeshuiswal 9
4116 BR Buren
Tel. 0344-571256
e-mail: redactiemc@gmail.com

Webmaster SMC

R. Bouwman
e-mail: roelbouw@gmail.com

www.marechausseecontact.nl

Stichting Marechaussee Contact

De Stichting Marechaussee Contact (SMC) is een ideële stichting zonder winstoogmerk, op 24 oktober 1977 opgericht in Buren en gevestigd op het adres Weeshuiswal 9, 4116 BR, Buren (Gelderland). SMC is aangesloten bij het Veteranen Platform en onderhoudt nauwe banden met o.m. het Wapen der Koninklijke Marechaussee, het Veteranen Instituut en het Museum der Koninklijke Marechaussee.

De Koninklijke Marechaussee is een militaire politieorganisatie waarin in het verleden het Korps Politietroepen en het Korps Militaire Politie in Nederlands-Indië zijn opgegaan.

Zowel beroeps- als dienstplichtig personeel, dat gediend heeft of dient bij het Wapen en/of bovengenoemde korpsen, wordt van harte uitgenodigd zich aan te melden als begunstiger van SMC.

Doelen

SMC heeft tot doel het onderhouden of vernieuwen van vriendschappelijke banden tussen hen die in het heden of verleden als militair of burger werkzaam waren of zijn bij de Koninklijke Marechaussee, Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee en Korps Politietroepen. Tevens draagt SMC ertoe bij dat belangstelling voor en betrokkenheid met het Wapen der Koninklijke Marechaussee en de nauw daarbij betrokken instellingen levendig wordt gehouden. SMC wordt bij het realiseren van haar doelen ondersteund door enkele duizenden begunstigers.

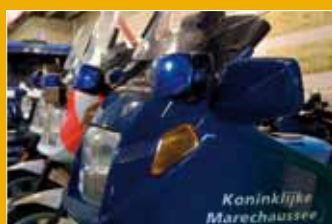
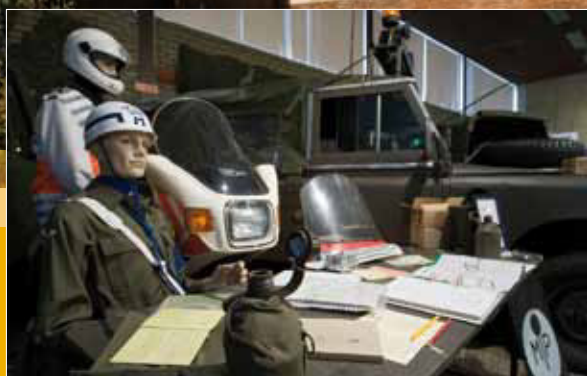
Hoe?

SMC tracht haar doel onder meer te realiseren door het:

- organiseren van contactbijeenkomsten, excursies en reünies
- deelnemen aan herdenkingen
- tonen van onderling medeleven bij 'lief en leed'-gebeurtenissen
- aandacht schenken aan hoogtijdagen van het Wapen
- uitgeven van 'Marechaussee Contact'
- informeren via de website www.marechausseecontact.nl
- verzenden van een wekelijkse nieuwsbrief
- ondersteunen van de veteranenzorg binnen de Koninklijke Marechaussee
- beantwoorden van specifieke vragen
- geven van voorlichting

Museum der Koninklijke Marechaussee

Weeshuiswal 9
4116 BR Buren
Tel: 0344-571256
W: www.marechausseemuseum.nl
E: postbus@marechausseemuseum.nl

Elke dag open van 12.30 -16.30 uur, voor feestdagen: zie website